جادوی زلفان وشت و بیل — با غزای قاتل قیسی از کیل

مژان ساوکین و میل سودا — بری قتل قیسی بر سودا

ابرو کرد بقوی روشنا خ پریا — حلقه دار زلفان وردابری ...

دیده سیاه کرد لب رخه کوی طون — تا که [illegible] میل کرد مجنون

بالاشی باخلاف ستون سیمین — چون نور قدرت رب العالمین

سرتا پاشی طومار رشته الهی — طفیل بالاشی جبه تا ماهی

منها بقیسی شوخ خال خط — قیسی ده هوشی سبی چون ماهی نقط

سنت کردون بد مجنون

بلشکر نجسته درون پر هیبت — مجلس طلب کرد قیسی کرد و موبت

بشرط ارکان قاعده قدح — سنت ... و دستور شرع ابرا ... با هم

کیانارح امان عارب بلغار | پانصد هزار مرد سر خیل سالار

پانصد جه یمن قوم اقسر با | تمام هه مکمل جه اطلس خارا

سه صد جه ارمنی عراق هم سه صد | جه شام شیراز باو او پانصد

پانصد جه جوقه قوم اسمعیل | صاحب ارکان آیینی جلیل

پانصد هم جه مصر بلکه زیاتر | جه روم روحات تا ملک خاور

هم پانصد هزار مردان ناجی | بشان شوکت جمشید ثانی

غیر جه اقربای قوم مدینه | سر خیل سالار خولئی قرینه

تمامی خلقان چهار اطراف جه | روی زمین گلزار باغ ارم به

زمین لاله زار جه خیمه اطلس | پادشا وگدا منعم مفلس

پس قرا

سپاه قرار کرد نه صحرای نجف | صف آرا صف دار صف صف صف صف

خیمه خیاوان کیشیا طناف | صد فرسنگ فیته کرد خیمه زرباف

جه لوف خیمه زرباف آ لا | اطلس کیمخا مخمل دا را

سارا با بهشت نمانه اوردم | زینت سند گوما جه شوله انجم

خیمه لاله زار روی صحرا اوش | جهان وسیران اوج فردوش

هر کس که مدینش او شیاد قوش | او خیمه الا اوشوله جوش

سوالش بهشت باوبنا قیش | که امان بوشان نه روی سبز زمین

زلزله غوغای خیمه نشینان | نازک کرشمه طناب جنبیان

نعره اسپان تازی نه او بر | مدانان نان زلزله محشر

خوشنای اوروه کردن   تمام نهنبو نابردی مردن

خجسته فرشی به روش و نارا   سوسنی کبود به روشی و نارا

دارای نو کینجی زربافت شای   قطنی مطبق قارا زیبای

سر افسر زمین کیلیا چه رنگ   چه شوق مطای زربافت فرنگ

زینت
اورچو مقدم خجسته مقدم   ناصف مور دش گل باغچه ارم

دعا سلسله سراسر سیاه   اوردن اسیلن رکاب مطلا

سه صد هزار اسپ سال کرده   لجام مرصع زمروت نه برده

سه صد شتر نرمت کوکدان   گل کم قناعت وربا شوکوان

سه صد کبنزک گل خورشید جهین   آراسته قدرت رب العالمین

کشترن

کیشیلن بینکی بدر کالن دی   نه بلغ زبان چه جیپ به یقین

باغ لجنغان اوجاوادسکی   شاهان شبرازهم خطا و ختن

هرکی سزاواردی منابیتی   چه با بوی مجنون تمام خوشنود بهین

دعای بینک ان اسیان شاهی   کیتن شان طعام چه ناماهی

جینی زمزمی شاهان دلبر   لایق مجلس به شاه دو زیر

صد هزار ربره خاطره تبیب   سه صد هزار مرغ مطابه کباب

پانصد هزار من نقل شکر قند   آورده اولات شهر سمرقند

سه صد هزار من برنج با خاطر لهی   کرپا بطعام منعم مغلس

صد هزار شتر تازی جو سالم   کیتن با مزه شراب لالم

هرکس طعامی نباتشن نور / هرکه صدنامی هرنامی صدنار

نبات وفطلر قازان قطار / هرقازان ایچنده صدلانه پردار

مطربان هزار صیصد خوش آواز / گل خوش رنگارنگ نغمه پرداز

سازان کوک کرت مطربان تمام / نغمه دان وجهچه دل سرآرام

صدای زیله بام سازان زیبا / سنت ویای کیرجان صدای طنبا

مطرب خوش آهنک یاران نشرا / جره قازنت مرغ کباب

نعره مستان کبر ... ساقی / نوش نوش جام نوی عرقی

مجلسی فرح بخش یاران خوش دماغ / هوا خوشی نفس ساقی دلفراغ

دادی یاری صبحی پروانه دستور / سز دلی مجلسی جون شمله نور

بو ناز

بیخور دور مدان بخم مستان / سرود موانان بهزار دستان

آفتا و ولکان زربی سیمی / شوله سنه جه نور شیمی زیبی

یاران دست کیشان پر آب زلال / ساقیان هوا کرت شبنم مالامال

وستی دستر خوان نغداوه گلاب / کباب چی آورد سیخ با کباب

کوکو کوکه دن وبال خوانان / خوان زرین لانوق خوانان

دبالای کباب شهد شکرین / شندن وکباب خوش مزه شیرین

دمای طعام خوان رنگین رنگارنگ / نیا وزیلی جه سینی صدرنگ

کوکو کوکیان خرمن خرمنان / کرد زنجبیل لواد دیوان

اور دجه رسای طعام دلکیر / ملک میوانان جه اسمان بکتیر

روی زمین پوشان خوان زرنشان | شوله خوان بخش بانده وان خوان

پادشاه و گدا فقیر درویش | مسکین مظلوم تمام قوم خویش

کردی خوشنود همی چه طعام | چل روز باد ستور کیش ان دوام

په روز چاهم باران دستور | هر کسی بزد او ای آجابه ام [illegible]

بشدی نن ط نجلا نوه | هر یک پوشان کرد بولانوه

سنج کره باده دستور که دات | صد هزار فقیر گدا گه خلات

صد هزار عالم دانای گنه یده | کرد کرد و خلات شاه پسند یده

با نن طوه سالبوه چه [illegible] و | ابراده بغم قرآن کرد [illegible]

ساعت خوشی که دن بر [illegible] و مکتب | قیس با آرام باویران به لب

السته

استای دانای جهان دیده [illegible] | آوردن بدست په تعلیم جو [illegible]

اول با نوی لیل گنه یده عرب | ابراده که دلیل بر و و مکتب

ساعت شریف برج مشتری | بپرسی که بر و بلقیس [illegible]

بر و شی و مکتب لیل ساپه دار | چنی نازداران فلان زرنگار

دایه لیل آماد لای شیخ بیر | واتش با بوی لیل [illegible] بدبیر

واتش ای بانوی [illegible] زمانه | لیلی بر و و مکتب خانه

تا چیوی دانو چه [illegible] زمان | شرط شرط آداب قرآن

دایه وات ای شیخ گنه یده عرب | هم بلند اقبال هم عالی نسب

لیلی بینای [illegible] | هم [illegible] داروی دوای [illegible]

به شرط ارکان دستور یکینی — قوم اقربا هیچ کس بنا

خبار اعزا اونشادی طرب — چینی نازداران بردنی مکتب

ناگاه خاطر بزنجه نو — چین نازداران چمونی بوانو

با بوکیان قوم قبیله — تمام حاضر بیچ پادای وسیله

یول یول کنان جان شوق خورجینی — جه نو رسیده رب العلمی

آما حاطرینی لیسی — مر لیلی کرو نخواندن میلی

صلای مکتب دان قوم قبائل — لیلی نخواندن درست و عایل

فکر کار استی وندن کردشان — هر کسی هزار من چه قند بردان

قندبیری نثار جنی تیلع — که او به مکتب بکرو میلی

لحه

سحر زو باتوی لیلی سوی فال — بعزم بردن لیلی جب جمال

بیدار کجرد لیلی جه خواب راحت — جلا داجبی چون نور قدرت

ه زلفان چون شامان واندور سر — فالان روشنی حه کره چون نور اخضر

دیده سبب کرد به مه کوی طولا — بی قطی ق نل مجران مجنون

بنجه سوبک کرد حنای فرنگ — بنجه با بر نگ سوسنی کلرنگ

شو بند کرد وه زلف زون و سنبل — جه باکه چرا چون آهوی دل

تمامی

آفتاب دستور جه مشرق بار — بابر روشنی تماشای دنیا

سر تا پا چه رنگ مخمل زرباف — یوش با شوقی منت اوکوی قاف

قوم قبائل تمام خونشان — پیری لیلی چه داخ درون مجنون

ندلی یدان شیخ عامری — دست کمرون و دست با مثل پری

همراه مکتب دایه دل چه سنگ — هدر ایلا پنا جنم لاله رنگ

ده د کنیځانو چون ماه د هفتم — چه سودای لیلا ئې هر کفته

خرامان شو لیلا خورجینی — چه کنیځانو ماه د هفتمی

دایه با بوتلی دست کړتی ود — خرامان مشتی وینزش دست

قوم اقربا چه حسا بردن — مشتی براوه درون پیره هوان

یاوان بیزدا و مکتب خانه لیل — دو یا له رضیان چه لیل چون سوئیل

اما د لیلی وا ز ولای مکتب دار — وات جبی ذکر بوای لیل نزدار

لیلی وا د بسلام پیر کړه — چنی کنیځان قوم خوینی فرد

الستم

استاد معلم لبیک داجواب — جواب چه جواب هر گشت با کتاب

با بوشی نثار کړه جواهر هزار — هر دانه قیمت صد شهر بلخ بر

صد دانه چه لال یاقوت مرجان — داش یا استاد کنیزیده واران

هزار مرجه قند جمع حاضری — وارد شان بت د تا بیوشته بکی

مسکینی مظلوم فقیر درولنی — هر یک جه دانه هر د پری د کی

با بو سپر دګی لیلی به مکتب — چنی [illegible] نازداران کنیزیده عرب

استادی صد صند کنیزیده و اراح — او تخته چه سیم داد دستی لا

نو لیو چه تخته لیلی چه سبده — الف ب تا و ی حرف مکتب

تخته سیم حرف الف با طلا — پیدروش باهم چون خورشید لقا

لیل بوم زرد بام زلف بوم طلا　　تخته سیم صاف سیچون خور دروش

جبهی طلا نرز خالان لاجورد　　دلدان صدف رنگ وینه لال فرد

تخته سر سامطه جه حببت لیرنا　　سیلات زبین وزمی ریزا

امابه فغان دستای دانا　　نداروناقت ای شوقا　لا

وقتی که آمرتابت دیده لیل　　رنگ رنگ مکرو جون خزان سویل

هردم بدری تابین ددا　　هردم مدریم تعندا　ندا

عذاب سیم مدر باچن کردان　　من ناقت تابت دبیزی نداروان

استاد خردمند تخته طلا طرز　　داشتی بدست راست لیله بالا برز

لیلا باد بستکم سیحی بند　　بشوط ادب اوجه استاد سنه

بون.

بوسا سر تخته ذلفذات بکر　　رستای کتابا چون حنیط افلاک

شوق طلا سیم جبهی لیلی　　نه مکتب خانه وستنی وادیلا

طفلان مکتب جه رنگ تاریان　　جه اوراخشان بیزاربی جه کیان

موانی ها رسای شخص چیشن　　هردم قصد هلاک عاشقان بیتن

یک وات حورن دمان جه اکمان　　ای مکتب خانش کردان برضوان

یکا موانش اینه فرشتن　　ایزد لقدرت خالانش داشتن

یک وات حورن جه بهشت آمان　　مکتب خانه کردا تجور رضوان

یکا موانش بشک بی گمان　　اینه ملکی آمان جه آسمان

یکا موانش حور رضوان　　لیوجی سایه دار نور جهانی

بلکه مواتشی لیلی عامرین — بالشی جه بابه لیلی نه یادترن

القصه استاد ای کتر بده — دانشی بوانه ای نوردیده

لیلی اورت الف ام الهن — جه سوز درون کردکی آه هن

درده دارنان درمان دردم — بیرم بکلیانه ورنه با مردم

دعای الف وات بلبشارتی — بشارت جز مجنون چارتی

لادی عالم بابه سوز درون — هر آخ ملکنا به دامت مجنون

رومی دمای لیل مجنون خسته — ره وردن مکتب قبی دل خسته

سرنا پا دستور شاهانه پوش — جه داغ لیلی درونش جوش

قوم اقربا جه هزار فیشه — هر یک مطلب بردن بلش سر

جه

صد قبای زربافت چینی خطای — اطلس خارا فطنی دارای

صد کنیز مهر ملک تخلی جه کوهر — در جواهر چون شمس خاور

دا [illegible] به [illegible] دست قبی کرد بابه بست — مجنون جه باده عشق لیلی بامست

با بو درده دار غز زنرد لبند — چینی ولیشی آورد جه هزاران قند

سیا نه اعزاز نه بذوق زینت — روان بابه لای کان کوی محبت

با وابه زادا و مکتب خانه — استاد معلم زبا جه بانه

تمام قبائل عامریان [illegible] — صف صف بیکان هر جه چند بار

مبارک کو کان کل پاران و هم — خلافان بای جه ب نیرد الم کم

صد هزار نغان زراف لا کرما — صد هزار بقفبر درویش و بابا

صد قبای زر باو مطلای کمران با — داشان باشش ملای مکتب دا

نقل نبات قند شکری — در روش آن لباس جمع خاطر

دعای فراوان کردن با تکرار — پیری قیس دبل سر ضل سالار

دعای او بخت مال هر اوینه — پر کردن صندوق گنج خزینه

بخت و کرم صد حاتم بتر — آورد کردن رفرزند دلبر

قوم قبایل شرط ادب — مجنون شان بردوبانه مکتب

سپردن و دست استای معلم — مکتب خانه با بر روضه ارم

رودش ان لوا قیس مکتبی مند — قبال لیلا تاب طاقت سند

لیلا چو مدام مکتب خانه — پیری حاجتی لوادیا

الستا

دستای هنرمند تخته بسم ... — منقش با آب طلای بی خلاف

تا آب سیمین نویسای استاد — چون نقش نگین دست کارفرما

تخته سوما سنده صد کوله خورشید — مدر روش ندست چون جام جمشید

قیس و با تخته لیلا خورجین — وبان باآلشت نشان ورابین

زد سر دکبت صد داغ هجران — بوس سر تخته او چو رضوان

فدای تخته بام ری دین دینام — با بروشی درون سیام

بادب نیانی وبان بابی — بر دوی تخته دامکر وزاری شی

تخته قیس مانند تخته لیلا بی — او هر دو دستگاه هم استای بانی

استای میم تختش داور — قیس سندش والتی الله اکبر

دانشی ای استای درز عاشه   تو بوکه کتب عشق بیم بوانه

کتابم بیو کتاب عشق بو   او کتاب جه لام جه عشق سرمشق بو

ورنه الف بالم لیهی   بی بن رنی اینه لمکو جی

نا بنو طبیب درد و ارنم   معلوم بو جه لات هیچ نزانم

دیدوانی نگاه و باوداوه   لیلی سوکن خال مدرا و باده

مدران بو دیده مست شیرین   قیس و ات ای استا بانت بو خرا

نه اینه قبله دینه و دینمن   نام شهادت سیم تعیینمن

بی چیشی انتظار مدران و بیو   من شرمسار جه لای خداوه

به دره رضا قلم بنشو   تا که سر بنخ بای لیلم بنشو

آخار

آنزار بنخی درد دیدمن   بنای دیده بر کنز بدمن

هور بزا مجنون و بیشی دار لیل   هر دو اسرت لنامر بزا بون سیل

استای معلم اشارتی کرد   تکلیف نشتی او هردو که بورد

نشتی و زمین نمکدان و بالشت   کردن جه درون او زبان لشت

نشتن و زمین چون نجمی قمر   هر دو آشفته یک جه یک بتر

هر دیده تا شام نگای یک مکرد   لیلی نام قیس قیس نام لیلی هر

وقت شام هر یک تخته ش بردن   بو بانه وه قصه مکردن

قیس موات دیدم اینه تخته نون   تو کهوت کردن لحته من چون

با بهانه وه ستا غم ند ل   مکردن بردن مجنی حاصل

هر روز دوید به مکتب خانه   همدرسان ببود هر دو هم با نه

چونکه نشستی برابر و هم   قیس چون پروانه لیلی بود بشمع

فراغ مکتب ان جه جهران درد   استادای معلم عاشق مکرد

استاد وات تا نه دار نو بنام   تخت ملی کنج هم باد شاهم

تو شان کیاستی هر چیو کوانی   حرف ردی تخته هیچ نزانی

جن قیس دانم که هم درد بنی   چه درس تعلیم او ندان شتبی

معات مکران و ش تماشا   لیلی وات استاد ها شا هر دو شا

هیچ معلم نبی بد رسی حرفان بلو شو شرط   در دکم نام قیس آمان بنر باان

قیس وات ای استاد صاحب   لادی بکم بندت بدر گوشی هم

هر چیوت میو چه مال دنیا   اطلس خارانه بازیبا فت

کوی چه کوان یاقوت مرجان   در وهم زمرد و لعل بدخشان

ماوروان پیربت مدهان آزا   ورنه لخدای صبور ستار

گمان چه وستمان بر مکری   سوگند لخدای بربه باوری

معلومت کره هر کام رفندتی   لرحالت جبوورنه عزاتی

هر درد حالی والم والی بیمت   سر و ها لمان گشت بجا نثر

رسته بی رحم هلا دل سزان   شی وات بداوی لیلی یوم فراق

درس عواتو چه حرف کلام   من موا چوباوهو بولام

من الف مواو او موا چوبا   دبا ران لش عشق اباجه

مائل و دیدار دیده قیس بینی — با اغیت رنی چه اختیار رشینی

چه صحبت ایوار خشان وجم — مکران رازان اهره و باغم

درسی نحوانان لادی درگا — هر یک کر تشان عه سنگ سنگی

درجه اندازه حرف ها مکرون — صدای او سنگ ابا میوم هدرون

ایسه بزدی فکر فارشی کر — ورنه زود بزدد میوبدبه ستر

چو روکه آمان به مکتب خانه — بیی اراکیل شیت و دیوانه

چنی قیس رازان مکران گستاخ — چه دعای رازان هر مکتب اتاخ

آمیختی چه امی نولا تاوشی — بلیسه آمی جر کر شکا وشی

دعای آه سرد مکر دوش نوز — جه سوزی اوان جهان ابه نوز

قیس

قیس هم به دستور لیلی آمان پیشی — او چه لیل بزبیی خاطر لینی

اگر بنه وودی یاوای لغز باشی — درنه شبت جو عنوو داشی

دایه چون شنفت چه استادی مکتب — پاره پاره کرد حضرت بغضب

بدارم لواو مکتب خانه — واتش ای فرزند بلیغیی نه

اینه چه فکرن خیالت کیوان — سراسر جهان نام تو بردشان

پاشای مدینه مکه مصر شام — بلغار عاصی باکش ها ان تمام

اراکیل با قیس کم فام بینی — بیرونق رنگ ورنج پشیم

الیسه هور ربزه نورچی غم — کو کو کو کردی اندوی جام

آوردی برم خجالت و خوار — دردم یکبار کردی وهزار

هور هبره بروت ویانه بابوست　　ناکه ملکروت برده تا بوست

دست لیلا کرت دایه وزاری　　هر بیزا جه چم اسر مروارای

هاورد براوه ملکرد اشارت　　اشارت قصد قصد غارت

هوالش خاصه خام بیریم اوردی　　صیان صد سالم نه عالم بردی

گناچه که فضل اشارتش کرد　　هرکس خاصتر لاپیری قوم فرد

دریغ تو جی پیدا ابنای　　چو ملکه پیدا ابیت دریغ لنای

مسنی وراوه هوا پیشی راران　　هر رازی فیشتر دلبر کاران

سردلش نبدا ضم فراهی　　چم چم چه بنهفت جاوای

لیلا جه غضب گیلیا جه رنگ　　جه نامه درولیش چولنه زاری فرنگ

لیلا جه دایه شنفت راز سخت　　دلست دانه خالان سینه لخت

وانش ای دایه تو نشمت نین　　نوروز غارت فرداد دین

ستر طو ملکری هنای تو هالان　　باچیشی خالانم گردی ونالان

کافر بی رام دردل لخت خار　　محروم در کای یارم کرد خار

جیشم با گنا اوند سر دست وات　　تقصیرم وایچ کامیی بی جه لات

تو هوا جی عشق نییم وایه جیش　　من جه درد عشق خاطرم رنج

عشق یام هود کاج بام شهر شانه　　بام صدای بلبل هزار دستانه

یا نام بهار وقت گلانی　　بام سوز اهنگ سفیتم دلانه

یا جوزه نرگس رخسارانی　　بام اهو نه درده دارانی

بارز پنهان یار باورن باخوف مترسی روز محشر ن

باعشق سزدن بارای خطرن باخوف کجه بارای شش درن

ابنه توعاجی شفقتم نام معلوم رات بو بناوای بجام

دایه چون شنفت جه لیلا ل خنده عفنا وسته وری کرده بطال

خالش جه جنگ بابه قیجادا ست دست گیاکرت عذرخواهی خواست

دوست ای نور چم بنای عیشم جرکم سوچیان ملکه میشم

قوم قبیلات تخت بی کارن مردان نامی جنکا خونخوارن

هر وخت بشنوا و ازبدجه تو تمامی جنیت مراتان جمو

بابوت لخ فرف اصلی عاشقان جه لای ذکت داران حرمتی فر

م و قره

هر وقت رازی بد جه تو شنفتن وبابوی پیرت خراب موتن

بابم کاان نامی عرلیشانم اصل نقشبه فخر جهانم

جهان بنامی جز بابه دارن می دارنان جه سام من سایه دارن

تر سام بوانام نام کستان جون توسوی فال اورد شمان

سر بچو خاطر تو رحم کرد بنا بیا دوبخاطرت کرد

بناجه زلفان سیا مشکین یک حرف جه رازان لفظ شیرین

تبسمی جه لان گنج لو جران بهای گوهر چین لحظه قیمتان

مبو بوبری جه لقصبرانم از صد مردی عام کت پیت دانم

جو رو که دایه لیلا برد و مجنون صد بلای قی اغ دردوه

مجنو

در رو او دواخ زالله باشو   چی لگیت جدول لو شو نا برو

وقتی بشی وی سودای نور اله   سر سام هم ریز بیری دری ولما

رو کرد نه ملکت پادی لیلا   مدالی لسر دا مکر دواو بسلع

مکروی خیال مداو سردا   مشی مکبلا بو دشته دردا

نا دیوار جه نور لمی خاوری   ملکردلی نزدی لیلا داوری

هر رو وا و بلای دنیا فدا نیش شماله   بشی رشا جبر لیلی بذیری با

غدا رو تافت جری بالای د   کمندان دیر ال والا او

شوان نا برو روان نا لبو   در درز بالش مجنون نام ا د

چند رو با سید نه کلبه خانه   مش پیر سالکوان قلقل دا نه

مدام حجرای امال او   با   ادا مال جه لاشی چون خاد شوبا

١٣ بسه جون سر سام جام مکر یک   سر لکون بجا نزدی تخته خاک

اسیر جانش اوند هوا   را   فلک هم دکلیج سیر سارا

جام نی جه بقار غضب لکرد پاره   دیل اندوه بار سیاستی ره

هر صبح باقی جی   لیلی   بو مکتب خانه مکردلی جیلا

لیلی مدی نو مکتب خا   نه   هم بتر جه دیری دیوانه

مو التی د بدم جه تا نه بالات   حرفان بدکتو بیر بیت بنا لات

الف جلات مندن وبا وه   حاجو کا لیلا میوه لا وه

با پیر بیت بوستان بر کرد قطا نه   شی و مذهب شیخ صنعانه

تا تاریک بیی ولتی بوزگار — جه‌واری بالات بیی بقرار

ثا ثنای بالات مدوحم شام — ماچو کالیلا هم میوجه لام

جیم جیمی نزام انتلال — با تو دروتی چون نزار حال

حا حرام بیی جه لاتی تخت بیم — پوشانی وبرک قطران جهیم

خا خرسواجو با خرخ داور — لیلا خال قطران جه لاما با ور

دال دیده نخ سزای پیکاللای نوئن — تو هرجیی صاف آلای تون

ذال خرقش به جیی تون — ابرو زو چیر سواری لیلا جه کون

ای شوان نا ردیتی نزار بش — په تو رسنا خز نا دیار لیش

رزوان لال جه مجران قوچ — هردم چیر سو لیلا کا میو

سیی

سین سرسام بیی جه نار بالات — په خال جیی سوتیا الات

شین شیوان سخت کفتنی تو ر — جه محرا لا کردا خم و بالسر

صاد ناقت دیرآمان هیر بال — لنک لال زبانم ابرو خال

ضاد ضناک بیی جه بندی تو — لاوی جه زاری ساکن غمو

طا طریق بیی طاقت جیش بربال — درولش جه داخ تو کر کرمال

ظا طریق خال بالات کردنی پا — مدو نیر دا هی ولو نیر داد

عین علیال بیی ولتی درده مرک — جه‌واری بالات سیرات نیزه دم

غین غریب کفتی نزوی تخت بیم — ماچو کا میو لیلا خال جیی

فا لمنه شادی پیری آمانت — لحی زوا به چند له پیری اما نت

قاف قرار صبر جدا لشی خوبانه | پرده صبورئی چه تا بر باد ن

کاف د سینه کبن خوږ خوږ ودن | ماچو دی تو دریا د ر د ن

میم ملبت بارن چه تا سه بالاشت | لکه انتظار ته جام دیکه الاشت

نون نو ردید شعداړو یم | چمنی چم ران کړه کر و کر م

واو انتظار رت بوتیو بالات | لکه دان ویر سوبنا الات

هی هوای دلبت کعتنی نور | و قتی یه دلبت فی مخی شو لسر

لام الف بشتان سوبنا ببی | یا تو اخیب چه دستی شپی

ی یا دان وحد مکان مرد ع | وادش دست نوان قسوتی مکردان

بی عوران جستم حرفان کلام | لازم یه کر حوب یا کردم اعلام

خلقان جون ولپ د حال ن یوی | وا ثنان بنی مجنون مجنونی

مجنون بیزبان غربانه ویت | بکبره نکونی تا معلوم بولیت

آگاه بیم بدر مادر چه حالتی | چه سوز دروای انده ملالتی

کړون رستا ضیر زا الله بی شو | داچه دراغ فرزند مواتی هی ر

زالله عظیم قفلان زا ر سا | یا وا بنای عرشی جبج جوا

دو ر ده شبون رستا ضیر زا | قیامت چه بوده نا وکیرا

ملان چه زاری مات تجلی معدن | سروی چم اوه بال غشته ان

ملکت چه دکمان سرا ور دو بر | کړوان تی تاشی زلزله برد

مامی چکاو ریا زا اوان کم بنا | شوق ستا ران مانه خوبانه

که د شعله خورشید اور شانه جز   چه طوف نه ما ر سر سوی قیامت بیز

تمام عارفان قوم قبائل   پوت شو سبا هر کس لیلی زائل

کړه بیا شپی ولای مجنون یار دی   بسوز درون مکرو ان بزار

چه سوز درون غوغای زاری شین   مجنون هر ګرت و بالین بالین

دا به بابو دی حالتی پښتون   لیونی یار رحم کړی یار بیو ن

رخصت به ئې چاک کړی دی مجرا ن   رنګ ئې به زار زرد ی زعفران

هدو لیلی بختی نه هزار   بر امان د عشق های درد یا

کړه لمی بیا پیکرم ضیران خورشان   ریزه خورده خاک سر کړی پوشان

وا اتش ان ای نور جهان بینان   آوات واستی دنیا و دینان

بیځی

بیچی د پښتو حال پښتو صبتی   سر سام ګام زلفو دسته دسته

مجنون دا جواب ای بالوی علګی   تو لب لعلم لا لی رب العالمین

تو صبح زه وبیرو چه داغ قرار نز   تو یادوا عزه صف ملکی چیه

فائده هی ملکې ازا ر   دا زمې وکار کرده کرده کار

ګفتم نه سر هوای زلف پری   فرشته حور پری پیکری

زر ستون قامت و نوشته زلفی   دیده مهر پری چه ابروی طاق

حیا د ګلزار رای راو یاری   زلف خال خطران مشکبی تتاری

چپی جام زر کردن مینای   لا تو حرم کا ضرورت اهی

شوخ خونریز ناز نوازی   صد صبر ط شون خال زلف

ګا بیا

سنگین سایه دارد اهفته خاک   مژگان سیاه تنگ وبده سیاه ص

شفا بی درده دارد دروان داری   حال زان احوال هفته سر دی

صبر من که هزار حبس بوداز   صبر دارم در وصال زان حالی

نور دیده من بالا ظریفی   فرشته شریف ماه اسیر باغ

مکتبه ئی زار کرد بینی و بینان   بندی ساکن بر به بابه و لیان

امید سودای عشق کیم کرزان   شوق جبینی شمس خاور ان

اگر قیافه ناف جهان سرا نسر   کردی به بیابانی ملامسلمان کافر

قم نگار ساز نیچون داور   وزه مبل لیل غشوم و   بر

با بو دستی کرت بگیرد ابرار   ریزه اشکی ندیده السه بیان هزار

وا لئی

وانشای فرزند بیق خدا وند   به خال رخسار بادرست سوگند

همو ریزه جبیخ بشمن و با   نه   باحق خدا ماه رو بانه

مجنون همو ریزه حبس دل خسته   روکرده ویانه مظلوم خسته

تمام نازدار ان قبیلهٔ عرب   کرد اماننا و لانفی نزدی طرب

هیچ میلی اینها نشاکی من باران   به همه هر ریزه اسیری چون باران

دانشی وصد جار رخسار رحیمی   با زه پاره کرد و صورت بنا ن

صوات خدا با چشم با گناه   آورد سپرم هزار دوداه

ستی مکرد صوات هر ملکن آه   آمر که رشته دل مکرد پناه

سلطان خان حق الخیر نا نا   شاهی جدود لیلا بیرن

لیلا سوسن خال چه مجنون ور گفت　　نه هشت بشاش نه لاله مسفت

چو رو که بر دشتی دایره نیم　　خلوت الکیز باد دشتی زه نم

سنبل خم ماش درش کرد بلال　　داد داغ درد کشتی کرد پایمال

سرو داد دیدش ایر نخبر روه　　خال و خوشتن بشو کرده ه

زاری بنیای کرد خوان پیرو　　چه زاری عشق اسیر که و بنه جو

تا ماجیی سبی لاله ا　　نجش مهر و بال کوکی قالدا

چه کو باشی سرو ازه مکرده ال　　مرتیزاد بان برگ اطلی آل

اوبند بیا پیمنالا خوان　　فادهرام بکرده چه دیده روح

با جسته مجنون دردلی جوشان　　لباسی ماتم سر تا پا پوش

زود

زرده نه البق با چه داغ مجنون　　خم بار بادو بشی و بنه باستون

هوات کول مجنون ماتم زاز دم　　زدن ماتم ستریک مغاره سردم

یا الله مرکسی بد واجو بیا ن　　چه بد صاف بشو نامرک سامان

او بند چه شوان مرزاری بکرد　　داد بیش چه زاری شوغاو بکرد

مهر سا ختنی دادی دل چه سنگ　　فلقان چه زاری تو امان و تنگ

عیبی مکری شنی رشا حیز　　وحشی چه زاری فلقان بانگ بریز

نه قرار نه صبر نه آرامتی　　و بنه زلم دار استه زاری نراعتی

نه جشمی نشو قال یاکه سشتی　　یا که مرفان کسی نه نشتی

دات جوه فغان برزه فریادم　　مردم سودای مرگ گفتی و یادم

بوفغان برنخت نالوه   ځ مسران جبالم بونالوه

جبرسانجنني باګرستبنني   شیی رستاجز کمند بینی

هواآی یاران قبیله عرب   دلیتوبه فاو دامی کښتی عرب

چه ویالوه زار زار ضالا   زاریني حیاوالجرح با لا

ساکنه عنبره سوزنالیی   چه دسرو دیدني ترچی بالین

سکرکه بیدا چونمې ښاو   د سری کولاو وستنه بوننه کولاو

بیا نام مجنون به پتورن ځالني   چه درد مجران سوبنه ځالني

یک ره مهور بیا اسرسام شو   دینه حال داران زده دهو

دیده بدتحال الجنت لستوه   عصای سیاست کرتربدلتوه

با مو کرد جه بود ست قدیم موز بیزا   یاعزم بارکعو قفیر لیل فیزا

باواد بار که صلیبی دلدار   چه دیده ریزا اسریان هرنا

بانه دیانه دیل و بل جون دیلان   مستر ملیلا وینه سالان

نا باوا ویای جمجم کای جو لیل   دسری چه چیدنې مرینا چو پیا سیل

دمی کردا فلان لجی ځای   به دا اندوه دیدنې بینمناک

پیا یې ښه دلبني لجا کدا   وخاک بارکه درد نا کدا

لیلا به خیمه نیم نکا هني کرد   زار هني که مجنون کیښ اه سرد

خم اچه خم خم مرد نه درون   جهان بد ولسنې به ظلمات نون

بزاری وزکار داتنې به ادنې   اولسی یا بنیان زیر فاطر ښي

بادستی کېږو فلاک فاکېر — چه جفای فلک ویده ښما کېږ

دستې یکیږو ن بشو براوه — فره تواني چه لای خدا وه

هر کی یکیږو دست فقیران — بابه هر زمو چه یمون پیران

دابه وات رو له دستی یکړه — فلک فاکېږ فاطر زویږه

حیرتی بدره تو بدل شو بیت — فردا به حق یک ده مدان پیت

لیلا فراق شی و بالینی — کوشوم او کړی سوز نا بلینی

ده ذکر قیس ایده بابار الهی — لیلا به چشم کړو نگاهی

لیلا اید شفقت ورد شی بتر له — صه بابه چه او زاشی صر خطر له

چه حم غمیا کیښاه سرد — مبتنا ک آما عقل فامنی برد

ناخون و بند کاز خنجر فاران — ملا لفور شه مکشته چون ماران

هونا وچه صورت نیکیا چه کار — چه صورت منشا مکر دلی سروان

بیخی دا وهان سبغه صد فدا — نیکیو بال لخته نا فدا

چه ناف لسولات بر دی بخو — اوس بخی مید وفاک سارا

بابوی دردمند دلی جستم فرزند — سو کرد نقیبا د رگای صداوند

هنا لا بسوز مکرو اتعاب — چه سوز زاری کوی لجند کباب

لسوز زاری والتی ای قرنه ند — هوی دم چه صورت دسته دستم کند

هی بابوی تونان بزان به یقی — فردانه آخرت کرفتار بی

هر زهری فرزند بابولنی چینی به زاف — فردا قیامت تیغ مسارکی

من او انجم والست چه کلای کرد   تو نه دعای من مانی یار کار

سزا ام ملک هجران بیدوم   سودای داغ ها دمتو بسوزیم

عذاب دنیا هیچ منما تو   نمک بر اتان کوه مشا تو

بیوادو پیری آنده ویار بیون   چه داغ فرزند دل آزار بیون

داور دنیا چیشی یا کنده من   بجای یار رحم هجران درای من

مجنون کوی یخه چاک کرد واوا   اما در ولق یا کمان یا وا

و اتش تو کیلنا یا چیشی اما   و بینه دل سوزان و هم اما

و اتش تو رحم من یا بوی تو مان   در چه سرد تو زیخه بدمان

مجنون وات یا بو من تو هم بدی   من چه لیلی فقیر محتاج ام بینی

: ۲

با بودا ایه من خیال لیلی   یا لیلا جان بدیدم سیلی

یا روف دارم هم رازمن   شیدا شول در حالیا ازمن

دیل ارا کیل لیلی یا منه   مجنون با لای خبط خاطر

توانا و طاقت هم پیر شوما   ار کیل حال لیلی دو نالی

چه لیلا قیستر دی دنیا من   زینت دنیا چه لام حرام

صبر و ناقتم خیال لیلی   یا لیلا اسیری چه دیدم سیلی

یا بو شما نحل منه اسیر بینک چه ج   هو زیر انجیا ولان کرد بیر غم

دشتی کرسته واتش تو رحم   به نجل چه لای لیلا اما

منشی لیا ان کیل حز حینی   واتش زنهار مجنون یا در

فره انتظار بی دیدار لوان　　بیری تو خون کرد دیده جه لای کوان

دائم زینهار پیو بدران　　خام راز دردم مجنون کوان

مدار کمرو هم سرانش　　اگر میل من زرنیو جه لاش نشی

بیو به تا جیل به گران و　　دیم نه فاو دیده بالای او او

مجنون چون شنفت ئی پیوصول　　هوال پیام لیلا گوش فال

لادی بای هوش بای اودی آ وه　　دینه غزالان خاوش رما وه

واتش ای بای بو دروان بارستی　　باراسلش تو تویت آمانه بابلیل گیانستی

دلت هو چو اینه ویای نه　　سر اسر ولات طراف ئی

لادی بای وینه ضیالی طر د　　ملکیت نه دل درون آو سرد

وات

وات بابو پیام لیلیت آوردن　　عفو قولت قبول کردن

واتش هو رنزه ای پیر دانا　　دلیل دلدار حال من زانا

نشی و خدمت یار وفادار　　ببوسی بارگه ملکان دلدار

طواف بارگه رشته بوکر بی　　سیران بالای غنچه نو کریم

تا نزه کریم عهد پیمان جه تو وه　　بابشم و لای زلف الشد بوده

هو سرا جبینی مجنون غم بار　　چه دیده ریزا اسرینان جرا

پیر مجنونه بردش ویای نه　　بهزار رفعا طراف نه

هر بو دستو ره ویانه بردشی　　بو حاله بیست دایم سیر دشی

دایم نگاه کرد جستم فرزندش　　نه صد جا صورت سنا خون کنندش

شنی رستا حیرزاری بطل کرد   کاه بدام کی مبیلا کاه کاهی مرد

کردلی زانله بدر زو باری   با جسته فرزند ملکر دلی زاری

بد زار بود یاران کرد آمان   لجال جسته فرزند نالان

اوان مردوش ز انلم دردان   یا واو کردان پا جسته مجنون

او نه رستا حیرز واویلا شون   نیشته اوپای کردان کبلبه رنگ

به سوز درولا عاریا نالی   ملکردان بداغ مجنون پیا پیا

دایم با بوی قیس سرتاپا لباس   گفند شالله جرداغ کرد پوشان بیلک

لباس ماتم سرتاپا بیسکی پوشان   بیالکم مقام خمان مپوشان

هردشان لجوحی سبر حنم جام   حمام سیم بند روشنی سرچ جام

سرتاپا

سرتاپا چه کرد نور خوبنی خاک   باب زلال کردن کردن پاک

کردشان نا خون سرشان نا شنا   آرا سنگ کرد مجلی بیری تماشا

سرتاپا چه برکی مخمل پوشان   دل چه میل لعل مرجع مجوشت

بردشان وجمع مجلس نشان   بلکم ساکن بوم زاری فغان

تمام قبائل قوم خولنی فرد   بیری مجنسته کردی طلب کرد

پول پول کنا جا جهی جام زر   یک یک خور جیبی شوق وجه مهمان بر

کنا جات امان هزاران هزار   کردی سوکی خال جهی زرنگار

صف صف مبیکان مندلا مجنون   مجنون مجنون بیابد تر بدمجنون

یک یک بلفظ ملاونا شان   اگر لطف بیت مناو نشان

آراست ملک دلارام بیک جای — مملو مجنون یکی نگاهی

سبیل خاطرش لیلاست چه باشد — تعلق نام لیلی چه دل کند چه باشد

تمام قوم قبائل یاران کرد تمام — بیزم نزد سوره کرد نشان اعلام

هوا ترا هر کام چی بازداران — چه مهتاب خال خال دارا نه

نه هر کام قبول خاطرت کردن — بیا تا بخدمت تو تمام کردن

باوری نحکم نغزخان نه — تا که نوا چالش همی بنیت شبیت

مجنون غم بار لیلی تمام سند چه — وات لیلا یاش ام بکربند

چه لیلا فیشر قول نداردن — مجنون لیلی کیا پیتی سپاردن

واتشان یاران و بابوی مجنون — با ورمطربان بنوازا قاردن

ملک

ملک بو ساز نغمه خوش آهنگ — پرواز بود عشق بنشود دل تنگ

بیر مجسته درون موج خم — کیف ما آمان مطربان چنگ

هزار مقصد مطرب خوش نواز — هر مطرب صد چنگ میزند ساز نه

هر ساز صد چار نغمه دل مند — هر نغمه صد سا دل چرخ ملند

هر طرازی هوا آتش کلاه دی — دل مو صبا قطره آدی

کوکردن سازان خاطر خواه دلگیر — چه نغمه شمع روی مردن چه دیر

نوای نوا چنگ سازان عاشق — جمله نه آهن سینه معشوق

محلی یا بهشت چه نغمه شیرین — صدا انشا وای درخ معشقین

اوردو یوم الحشر کرد نه جهان — همی خالی بهوته زمانی

مجنون به ناله کرد شروع زار — بطرز گریه چون گیر کارزا ن

چون پیکان بتر منشی هم گریان — صدای مطربان بنغم خوش الحان

هیچ میلی نکرد مجنون به زاران — بو نغمه دل سوز خواهی نوازان

یاران چون دیدن علاج عشق — دردلی ره هم روز یار تر هو

و آتش اثری بیر بخته — درون موج هم چون دریا بستم

مکیشه جفا هیچ بدارد سود — که متمانه بدو بیت صد جفا صد داد

علاج عشق او هیچ یا بی — مر شیخ حلیم حکیم کتاب

علاج عشقی کیم گورمش کتاب — و رنه هم یا بنشت مکر و خراب

ولای شیخ بر دلی حکمی نمود دل — به کاردیون علاج عشقی هم دو

ابد

دیده دانی لوان هر یک دوای — یا بو منزلی پاره دوائی

تمامی لوان یاران فاضی عام — هری دوائی مجنون کم قام

امر شیخ عظم صاحب کرامات — ببیلدم حال کردرا زمشکلات

رموز او آخر دنیا و دین — قام جمله عالم لو جهو پیدا

دانای کاک سال دنیا دیده — جهلای فاضی عام برگزیده

هر درست ان مجنون با ستانه دو — شیخ آقا شفقت اما دیدی وار دو

تواضع هم حضرت شیخ لکه — با بوی مجنون یاران تمام درد

قصد عز مارا اوردو یا بنه بنه — تمام یاوران شیخ زمانه

هر یک بحرمت به جای ولیکی بیا — بک دال و یا لنت زیارت بیا

فرش پاسنه از دست کړو دعا — بنا هر دو ذات یا طبیب خدا

پانده وه بار مجنون هر دو لاسي — وانښي په فرزند بکړه دعا سي

هزار رحم حال اندر توم کړو دي — فرزندم الصدق و لات اور دوم

صد دانه یاقوت بکښې چیلي — صد دانه گوهر سپید تخي

صد ثوب زر بافت دانه حرام — تمام صد ورت [illegible] شول روا

ولت نه آشنا شیخ کنز به — وانښي هو رکیره ای جهان دیده

پیر یم نگاه کړو مجنون ته دیا — سیلاب اشک سر یې چه و بدني زیبا

زانا چه حالي په چیني امان بیلي — اوده داغ تا بیني حال الي

دسته کړه د جلگا لجنت حکمت یا دیا — ادرسي چیلي لمړ وني روا

مجنون

مجنون وات ای شیخ کنز بده عرب — اهم علا نگاه اهم علاقه

ارمیو بیو نامت سر شیخ — دعا بکړه زیبا بوم شیخ

درد وارنان علاج کړي صدد — می د عشق لیلی بکم پی زرد

من د عشق لیلي یو سپم امان — نامني ذکر من نامر کرسان مان

رای من ایدله ای شیخ عرب — لیلی کړو دوام ای علا لقب

شیخ ورتا ای پیر محبته مقدم — سر چشم زلال جون آب زمزم

شریف کعبه ایه خدا وند — ورده دا رحال فرزند لبند

نرخوت فاطرا فرزند سنیني — میرا فقیر ربه ستو یني

حال د بیانم هي چه سبب مجنون — بده با وره لیلا با مجنون

باران چون شفقت به کفند بیر — لوان و باز کرده نشانند بیر

مکر اساسه پیشکش کنند و سر — با شرح و دستور بیو بند و فز

با بوکیانا هزار زر به سنک — چه باده سر جست صاف خوبی بکجر نک

هزار زر چه نقل نبات مصری — به صد هزار حبنی بکشا قوری

چهل هزار زر تبریزی و غز — هفت صد زر چه قند نبات آزین

صد قطار شتر کلی طلی بار — بار کرده فار او بیای زرنکار

عود قماری هزار معتقد — قبای زرباف هزار مستعد

دساسه شالی کرتان نور — به شرح دستور بکیر زبا کیر

هزار نهصد سرد از عرب — کردی نامه دار هم عالی نسب

نولیان بیانه بری کار خبر — ای ملک و امام بلران سیر

باوران بیك بنا بجلوه — شهزان بزنک زرا زبلوه

بهر چاره جانب چیر کیانا — مردان عاقل بر هو لی دانا

کیانا شی بیو پادشاه ی خوطنی — تشریف باور و بیادر مت من

کیانا بیو پادشاه ی بلغار — سامی نو خراه نکر و صدار

عراق ارمن پادشاه ی مصر شام — ملك مدینه تا مرزا بام

بهر جا بند قاصد کرد روان — قاصد روان بیو ولای خسروان

جیر چون باوا مر یک وجای — بواده جینه روز عظیم سپاهی

صف کشت لشکر دشت اشرف بخو — صف صف صف صف کشتان ام قنو صف

روی سار ابوش سپاه ی سهکلی — سنک میی با بر مشی و زیلی

جه سم اسپان زمین سینه ریش — کفت های نشتر ملهم بیای بخش نن

خیم خیاوان صد فرسنک کشتان — هر فرسنک صد رنک هر رنک صد نشان

ساکن بیی نتوی خیم لاله زار — فارا و اطلس مطبق کلنار

بیز نازنینت کلاهان و طار — شوق خیاوان قبای زرنکار

زمین باد و فلد بلبشت بسر یکا — صد انکشت و پای جرخ جعتهی

سا فیلنه صاف ساده بیم صاف — رقاصان دستو آهنک عراق

مطربان ناله ساز خوش الحان — آغاز بکرده اوان پادشاهان

هر بر بکرده بیان هم کی — مغنوشان جه عشق کیان دولی

65

مهوش بیر ادها بیرانده و ه با ر
بلبلانه جه ور قاصد بیجل
ملک عامری قوم جولجی لیلی
سر سرضیر بو ایم بش لا
ا ر رضا منقلا بیری کا رهیز
بعزیم بار کیم تشریف دلبر
تا سر ایر ده قاصد عامر سا
قاصد طلب کرد جشن مقد
بوانه عرصه ولیلی جه لا شی
بواجه یاران سه خیل سالار
تمام کرد یلا تشریف آورد ن
فکر کار ضیر بیر کند یده حسن
شرطی بزانان جه آماغا ن
قاصد دانا کنز بیر و غرب
بو اده سه روز یاوا بو ملکی
ملک عامری دیا ولا ده
وانتی ای قاصد مجنه بقد

وانتی جباران سه خیل سالار
نار قضاشی جنیه قوم قبائل
تمامی یاران خوب لا سر خیل
باد و بینه قاصد عرض کرد لیلی لا
سحر زود بیا شهر وان دیر
راهی باله شراه دماغ معطر
ملکان اماوای بلبلانلا پری
لیلی بو اجه بو جب کیر
او سه دهای عرفی بوسه قاپ تا کی
عراق رصبر پادشاهی بلغار
عزم دلسته بو یلی لوت لا جیل کرد
مجنون نازدار بیر کنز یده حسن
باضیر جه کار سرا نجام ما ن
رو بنیا ولا ای او عار الفهم
شی و بارکه او جیلی خوش
دینکه قاصد کا اجلا د ه
جونکه جشنغه حال اوچ کیر

66

مجنونلار نینگ فکر زار ایدیلا
پادشاهی سه حرم مجلس شاه لار ایدی
کیت پیشینگ لار جه حساب بیر دو
پادشاهلار هر دم جه لوه
وانتی لار منت بیلکیا غازلار
بابو لو عزیز کرد دینا سنی
مدعات جشنغه راهی بیر راه
مبارک کورپالار تمام قاضی عالم
حاضر کیت لار جه حساب بیر دو
هزار ر منصب صدرغ کبابیا
هزار ر منصب صدح خوان زر شان
هزار اجه قند شهد شکر یه
صد لون طعام هر رنگ صد رنگ
آوردلا مجلس شاهلار قدم
واردشالار ده بیا ر شادکرا
وامده طعام سکیمی بیر دوشان
دعای عمر دو نه پادشاه اکه ا
مسکینی فقیر مظلوم درویشی

شادی رستاخیز ناد یار بیلا
زبان کن ذکر و عذر خواه لا
شوق پیشکشلار لشت و روی کیر و اله
کیرولا تواضع هر دم جه لوه
فرزندت هم اوریجانا ی
رونای قدیم کیر دینا سنی
تا سر ایر ده قاصد عامر شاه ر دان
ای کیر دلش لو بالکم قعا
شوق هر روی صفا تان لشته ا
بور صینی سر سبز جبان آبطلا
هر خوان صد رنگ جه طعام کیتا
آوردلا سه جمع علی حاضر بیر
تمام بیرالت ولایت فرنگ
واردلار جون طعام صنات النعیم
غلامان آورد آفتابه طلا
هریک بیر دست وی ایاز وزن ای
غلام کیا نان آفتاب طلا
هریک دعای خیر کرده بیرنی
ادوریب

قاصد با ادب سجده زمین کرد — وا اتی ای صاحب قوم خوانی فرد

سه چشمه زلال قوم قبائل — پادشاهان جلالت کردیی سائل

مکان نی گمان کوی کرم — عرضه کیانان پیر خونی مقدم

دعاوی فراوان هزاران هزار — پیر بیت کیانان پیر اندوه با

جمع کردن تمام پادشاهان پیشی — قوم قبائل تمام خویشی و لیشی

مبل باوندی فرزند نو شی — ارزدی جمیع خالق نی بو نخی

منش کیانان مجسته مقدم — تو رضات چیشی ای صاحب کرم

با ته امر تو هرچی رضا تی — جواب نامه درچیشی ترا بی

قاصد خوشی ضرچون بای لبا — ضر سر دو لاس شاه عالم شاه

جواب عالم بو سه نو پیها — فراوان القاب تید کریا با

نو پیها و پیر مجسته مقدم — شریف کعبه سه چشمه زمزم

معلوم نیست معلوم بام جه لا — پری کار خیر کرد بیت اعلام

هر وقت که میان قوم قبائل — بنده فرمان کمترین سائل

ارسیلم قبول خاطرت نی — کمترین کنیز خاک پاشانی

پیر مجسته سه سه شفقت — معلوم نام ما دکردی شفقت

سه جار پیاپی نامه نوسا و — وات شرط کرد ان ادلای خداوند

هر وقت جوام بیو بدلوا — بیو سو نامشی بنازا عزا رو

سحر زود سپای پادشاهان بک — ملک مجسته تمام قوم خویشی

کیانان مطرب السنه هزار ر — هر یک با نغمه کمی شعله دار

چون ماه چارده جمیع پیر نور — بنازه اسفیزه اهرا اعذر سو ر

دو صد کشاجان کرد مهتاب نو — هر یک پیر ان جام خورشید گرو

صد هزار مطرب نغمه خوانی آواز — مکل عراقیان تا به شیراز

نمی جه بلغار نه ملک عرب — کردی خویشی آهنگ استاد عرب

جه سوز سازان مکردن آغاز — ملالان جه ایشان جباد پرواز

زمین صد مکرو جه آهنگ ساز — فانی جا هو ریزو بکرو پرواز

اگر چون کوان بنو و لنگر — بیتنک میزان وچرخ اخضر

القصه یاران بی خروش لا — تمام سه تا پا برگ زرابوش بی

سپا کرد به مشت خروش زنی — رو نیاوان نه ملک ماوای عالم شاه

بذوق سنان کردشان آهنگ — رو نیاشانه ملک بارگاه گل رنگ

روی زمین پوشان فرش نگار رنگ — جه قضای زر بافت جه دیبای

زینت سوغاسند جه لکوف حو — خورشید جه حیب

ده فرسنگ زمین پوشا قوشی — مهو اطلس با ردی زمین

اسپان تازی اعالت بجولان — مکر دواح آهنگ بعرصه میدان

صدای طبل کوسی تشت شروی کا — سر سام باقسام ملائان موا

نازک کرشمه یاران شاد و مست
صفوت از باده شیران سرمست
بو کلا تسبیلا بو عزیزه
بو سپاهی عزم بشماروه
بو جه چمانه سوی فالوه
بو عیش عشرت بوس ساتوه
بو عیش طرب یاران اعزوا
یاران شفقتی جه سپاه واوا
ملک عامری چینی قوم خوانی
بزم شاهانه هر طرف سل
ملک عامری چیابه جه ناو
اوایج بعزم جا حزون ان
چون یاوان بهم هردو فاضل
تا یاوان وهای یار که کلرنک
دوو زمای جه شوق صفای گلزار
ه سپاهی جه اسب هردو فاضل
بعیش طرب بخیر مقدم

پیاله جدا اوان جه باره
اوان مست صبا جه باره الت
بو صفای بجه هزار دینوه
بو ذوق زینت نرنگار وه
بو خال وقطران شاد انه لالوه
روشنیان سرای اودلا نوه
جه باده گلرنگ یاران بدفا و
چینی قوم خوانی آغاز و لیغار
یاوان بشت گان مست بادانه بنی
سپاهی فراوان بهم بیجه مایل
یاوا شان سرمست بجاو
سرداد بیمه بهم صحبت جوشان
فلک جه کفتار هردو بدعا
منقش بفرش قماشی فرنگ
به ذوق زینت گلال و کار
هردو بدار ایمی مایل
یاوان وبار که یا کرار
ملک

ملک عامری جه جدا نداره
بزم شاهی کیشان پایدار
جه خارای ساطلی جه گلیمای فرنگ
صد منزل پوشه مطای گلغاری
هر منزل صد میل درازی یا تا
پایندوه وبان فرشی صافدا
تا یاوان درگاه بارگه گلرنگ
درازی خیمه فرسنگ فزون
شاهان سپاه نه جهت هر کب
تواضع بکرد بزم شاهان
جه هر طرف صحبت جوشان
بعد از تواضع بیجه شمار
ملک مجنه سرداد ادب
داشتی ای سرصف قوم قبائل
تواضع کردی جوت قابای
شوط تواضع بجا آورد
بزم شاهانه ملک عامر بنا

دماغ یک بیک معطر دلی تازه
جه صفای چینی جه زیبای شیرانه
زمای بدبان گلزار رنگ و رنگ
تمام مطبق ساف گلزاری
جه تخت ای کی ب گلاب مت نا
وبان مطای کرده یا فدا
خیمه کردی قماشی کارخانه فرنگ
کنرته بلا سایه خیمه زر سوق
پاینمان دیبا لا فرش هر تب
زبان نه دعا نه عذرخواهی
دل جه صحبت برگ عیشی پوشانی
شای فراوان هزاران هزاره
هور هراو یا شاهی طرب
شاهان جه درگات کمرینه سایل
فاحی قدرت تا نا قدر ملازمانی
رسم صحبت بیشفقانه کردی
جه نقل سرداد ملک عامری

شرطی قدرنامه بزرگان گشتی | فرزنده خاصه شاکمالی بیتی
تواضع وسن عار عان طول | فرزندی دارو بکرشی قبول
بکره قبول او صفلا ... حی | نا که بجا نوای نیک نا ... تی
فرزندم زده عشق لیلی تون | چه عشق لیلا بیتی عاجا مجنون
جوره جام عشق محبت نوشان | پاداو اسمه بیتی چون دریا جوشان
هرچی رضاشی اختیار بتون | فکر صبر کرده در بار مجنون
آما جواب ملک عامری | داتشی ای صاحب تاج گوهری
سد ضیل سالار کردی قبائل | بار کشالی کرده هم بتون سائل
سد حشمه زمزم اهم بدست تولا | چه تو هم رکرتنا عالم شرط شون
شاکمال جهان سر طفیل تولا | پروانه دستور نه اشنا نه تولا
فرزندت نازدار هرگز بدمن | تو بینای جراء دیدم حی
لیلی کنیزک مسهم خاک پاشت | ارچی رضای تولا ایدرنی سلامت
قوم افرباران سر ضیل | کرده امر تو سر عالطبل
هرنا مواجه مرجوت خاطر | هرچی باطنی زد صبوطا م
فرزندت ما جان عقلی بر گندان | نیت قوم ولتی پرخام سیندان
عاشق دیدار دیو پری ی | دیوانه به عقله خام سر پنی
هر کس کرده چه لاشی مینشو | یک دم اسار شی هزار کنشو

دلم با

اگر با تو ران عالی بپشون | با شک که کان طامرا زد یون
شرطی حاضر بو ز جمعت شاکمال | عالی بزانان زری طلان
پیر مجنته به تجیل د و | کیانا اما نور دیده ا و
سو نابا لباسی شاکمال دکتور | مجنون بیدا بادو بیم شود نور
یا واده و بار که بلند با به لیلی | چه دیده ریزا اسر نیان چون سیل
سجده بار گاه بلندیا به کرد د | کبث چه درد کا سوزان آه سود
حمیا محمدا چون حلقه کان | یاد و تجلی او صاحب ارکان
وات به بار که دنیا و دیمن | قبله ای بجود هم تغنیمی
سه کار بیا پلسو هر دو زمین | واتشی ای کریم رب العالمین
اردلاح قالب طفیل کرد نرانی | سرم سر کرد بو مکان ماوانی
حسرتم بریان نمندن وایه | مزداو بیم مثلا او خورشید پایه
او اتم واستی هم به کرد کار | مزداو کرد ظلم شاهی دلدار
مرادم چه لطف کرد کار بر یا | تخت وایه صبر تم بر یا
ایسه کیان طفیل یار که لاشی | سرم و سر کرد خاکی پالاشی
با نیاد جم تجلی شاه ... ی | سجده زمایع کرد چون نیا حوالان
شاه ... سر ضیل هرده قبائل | بر از گفتا رمجنون بیمه مایل
بعلم الهام چیرسا سوال | جواب ... عشقی احوال

جه رازلفت ربط انداز ه بيا
هر كه ادب اوندبا م جم
هروقت سوال جينى هرسا
بعد ازاهتى ان احوال تحقوان
ساقيان صاف شربت شكر بدست
مدان منور ان دايم ان دى
مطرب خوش اهنك نغمه دل نواز
كاسونا هنك باز موكش
كاسوز ساقى ساده اطلس لوشى
كاناله رمست بزدان لى نا
كاكرشمه با زكيز دى خا حى
كاغمزه مستان دنك شرابى
اپيالهنده ور وبنشه ره نرد
كاغلغله با زمجلس نشينا
خنده ابا روزمت خمارها
ايشى خدمت بهزار صنع قبا
هرجه آب صاف سرجشمه زم

مجلسى جه رازنى دردل تازه بيا
دله وروشنى كمر وسلطان خم
جوالبنى صدا جون مرددا نا
آوردن مجم باده لاله كون ان
پر مكردان جم باده الست
جه باده كلكون پرى ازادى
جه كوشه جگر مكرت ونيه گاز
كانغمه قاروش بساز بهوشى
مست لايعقل شراب مدهوشى
ننلت بهار جرخ اخضر بها
شرق خنده جيكا مزه جون املاكى
كاكروجه وسيلح كتا لى
ياران جه باكه دماغ كشاكرد
سيدان بالاى نركسى جنبان
بيه روكم جهارم بيدار خواب بى
آفتابه لكان صاف سيم طلا
خوش مزه ميا جون آب ترنجم

آوردن مجمع مجلس بها ان ه
خوان زركى ايشى انداز زرف
مرغان بريان ندكى خوانا ن
كيسا طعام جه حساب بيرون
هزار لون طعام هر لون صد رنگ
هركس جه طعام زرى مورد سش
كيسا صد هزار سينى پر طعام
سه هزار جرغ خونى حزو نازك
جند هزار رطله قند شكر بار
كبابا وغلسى با اسر جل
اوجه عشق ليلى دون سروازيه
شاهان وشاهى طعام نوشى كرده
دعاى سفره هان طعام اسيدگر با
دلت كيتا با وخاصى نعرى
جونكه خدا رند بى نورلى ميل
مجنون ملكش دى هور بزاوبا

دستشان الشتى به آب طلانا
طعام براكت سينى سيم صاف
جه بالاى خوانان اشكرف ان
شوق روى خوانان بنفشه زوى كرده
هر رنكى صد نام جرن كار فرنك
طعام بهشت ميل مكر دس
هر سينى بزه بريان شيرى خوانام
بلوقا خى كبك كباب نازك
نقل نباتات مطابى بيشمار
ماهل بهى نى نولى كرنى كربقل
برك ريشه دل مجركى كمارنى
ايشى خدمت آمان راست لتمد آوردن
لكان نقره آفتابه طلا ه
شروع دان بزم بانيه عاشق
ناكاجه لاوه اماطى ليلى
كلش كرت با وطن جاى ديكى با

دلت نور بسته معدا ورا ور
ازاده گوی راهور و م
په چوت زاناه بر گزیدم
موات ای سیر استانه لیلی
فرهاد قتان ته شحر گاه
کاهر رشی مکرت مکرتش دروش
نا خون مکرت نیا کردا ئشی
خلشی بود ستور ملاو ناوه
لیل جه خیمه نیم بکاشی مکرد
والشی ای کرم کرحم یبهار
چیش جه درکات یار بکای چه
یاران و واتشان ابرار لیلی
نا خون کندن خط حال و یلی
ماچوار صد بار ستارم ستوها
دایه جه یاران اشنفت بولال
امانت غضب ای بلاشوه
وات روله فکر خیالت چه کرد

والشی ای صاحب تاج تخت زر
کم بلیه بیزاری تا سینم
که ا ای بردی کلات دیدم
ناستانه لیل حرمت دار چیلی
بلی ور هیجو کار روانی را ۴۵
کا بو مینا شی وماغ خوشبو یلی
مینا زرانی و باد ش نشلی
اگر سنگ مبی مناو یا ۴۶
دروشی چرا کیا آه سرد
جیشتن جنی می اندوه بار
نیده میتای مینان حرامم
لیل بی کاره هیچ نداروهیل
هات مکر و جه حلال ویلی
علکیش جبا شوم هر مجنونی
اما کر واحون سیل وباران
بلاره لیجه ملاو نا شوه
شادیت نتدنا بینی ز بوه

منات مکران یه جه زار بی
عیب مکران ای بر گزیدم
تماکر بی کار رعنی راز ی
خویان کردجت بیزار معانی
شرمنده جه اهل عربان کردی
اگر بشنو یاری غم خوارت
ملومت کردم سا و بیت هزالی
لیل جه دایه بهلالان اشنفت
زلف کرد ز بادست دا نجالان
والشی ای دایه بی رحم کافر
بیزار جه قومان بر که جه کیانم
نازیم ساکن لادی بی سودا
راضی نیان می بی بلاوه
دیدم که دیده خوشنا مبنر ۱۱
ابسه جه هجران سیا برگ بیی
تمنا ات مکرد حرام جوه مدا

قهار زاری بیقرار بی
بنیان چاوان ای نور دیدم
تو چنی حلال و بت نمازی
هنی ویت نه کرانی نی
سیرت جیا نامو سم بردی
بخلق ملکیلو ویانی دارت
جه حرم واتنا چه رای نزانی
آه سرد کیا وینه دو نفت
اسرینان ریزا چون سیل باران
جیشتن جنی اجز ماعر
یا ونان نشتر بسنجوا نم
هر دم موزیم یکجار لو بیدا
بی سوز هجران کشتی بلاوه
سرم ندارو دا دوران جرز
سرمه جاشی بیمریان شی
جدا بال سبز مدام بسردا

الیه بۇ مجنون عاشق بولسه لر
جهینغ جه شوق افتاب [illegible]
الیه یا مجنون به رنگ کیلیان
قامتم که سول جه لاشی ویرتا
بیهی بار کان جه هجران یار
الیه جه جدا ایکره اندلیغی
هوا هم صبح هم نازدا رر
نه رقیدم بیهی عاکشه جم
بالاچه لوز جیو [illegible]
جعت قیسنان ارصد کسلاقم
بۇ منی دلبا بیهی بلکوا لوه
بۇ منی شیهت بیهی بار سر سودا
بۇ منی اراکیل بیا بان بیهی
بۇ منی ترک دنیا کیچ فال کرکول
بۇ منی غم قسیم و قسیلنا بهی

دروغم جه داغ دریلی جم جوش لر
آیا بۇ پیوست قوز جینی مختزا
سوله ندوران چمچ چیز بایح
سیمی سول صاف سادای نو خیز بار
تحم تحم جهان هر عشق صد بار
نه نوای وایه نو جمت چیشی
خورسی دبیقم چه نفت دار رو
کسی خوله [illegible] بانه یک کم
شنانه به کونا صبور ر وا
بدستادان صیغه طلا قم
تو مددوکار سنکا نوه
بۇ منی سرمدو وسنکنا فارا
بۇ منی سرکردان اختیار لشی
بۇ منی دلشی بردن وشرای مردم
بۇ منی داغ درد جفا لار بیهی

بۇ منی غم لشی وصیلنا بیهی
بۇ منی بیزار لر جه قوم خویش لر
بۇ منی ترک کردان با بو دایه دلشی
بۇ منی ترک هر کس اطلی کرد لر
بۇ منی جه جلی جشان خورد لر
بۇ منی دکوی جه کردلشی ماوا
کسی بۇ کسی بوسه بدراغ بو
هر وقت بادی زاغ بکام دل
ودنه وارده زاغ میوه مرد ازلا
دایه مجل مند جه دانه فرزند
ناکه تنها جیل وقت نامی شام
کیش لر هرکیان رکاب زرکی لکام
اسپان آدی بحر ملیال بر
صد ید کیتان یکه جه یک حضر
وقت نامی شام لیلی کردن سوار
ده فرسنک بیهی بار وروی دشی
جمال لیلا توفه جه فانوسی سنه

بۇ منی داغ درد جفا لار بیهی
بۇ منی صد جفا صد محنت کیش لر
بۇ منی ولیثی کردان جفای بیدی کشی
بۇ منی دست کیسان جه طعن و درد لر
بۇ منی تانه رقیبان کیش لر
بۇ منی داغ عشق مکرر دعوا عوا
جینی میوه م اونصیب زاغ بو
هزاران ریزان بو هیچ نا وکل
زاغ بوا رده شهد شکر جکارلر
شاهیابان قام کرد تمکان فاقتی سنه
اوردلار اسپان مرصع لی لرم
بالا چاغ سرزینی ملای نقش نام
لجام مرصع زیبا بولغی علم زر
جاش لر زر با فته دارای استر
چراغ لر کریا فانوس لر هزار
جه شوله فانوسی جه هر کرقور شی
دل به میل قیمی کراه بارنه بنه

مشاطان هزار چون ترکی خاور — جعبی مینا رنگ خال لالان اخضر

رونق بدیع ام شوق پوش زمانی — شوله لشت بنای حجره چار چمن

روی زمین پوشان سیمای لاله زار — لاله خیل اطلس کلها ر

شوق جناوان اطلس کلها ر — روی سارا پوش اطلس کلها

بهشت هر یج جه شو تجلی مسند — نه اطلس عزم نابنافت سسند

نه مطربان نو شو دیجو ر — چرخ فلک هفتم باهنجو ر

فلک جم الکان جم آهنگ ساز — بنجو مرقص ملکردشی چرد ا ز

کرمه هر دو ان جه شو تاریک — نه نه ظلمات ملکردن باریک

لیل بلبق باره پای کیسلان — گردشی او شه فلک باکه چون سلطان

باده فکل جم رفنت زریع — لیل جه خانه زریع چون ماه بردی

شوله رفنت اب جعبی البلا — ندا فوشم مه روش جلیلی

با واد مسکی سپا وقت شام — آمالا دبیتی دا زقام خاص عام

صد هزار دانه یاقوت مرجان — و بالای لیلا کر بازر افت ن

اوسه جنو او کل بنافش ر ر — تا سکنی کرو دروان جه واضح

لیلا ت ترکرد هزار قان — فکر خیالان اوردشی نه

و بنه خال دبنی طیبیا جه رنگ — شارات سرنا جه تای فرنگ

خیانج بنعضب د با — وانتش ای نازک تو شه رو سیا

هم بنجه غضب دا افسو رتشی — خون اما بر خال حفظی

لیلا و بنجه ستان آ لا — دا افسو رتشی هون زمی عالا

وانتش تو ابله خیال خامنی — دبارلی ابله خیاط خامنی

با دستو رحشی تو بیا غدا — میوه امانت گفت خدا

نه خوف شه خدا نه جه بارتها — کام روا بنی طلا نگارش

رو هزو طلب باه فتنت کرد — با شرط روشت بتابه یدست کرد

هزار است هر جی حساب دار ن — هر دروه داری کتابه در ن

ار صد دردشت جه دا نمی ابا — بهار زه جعفای جه سودت کیش

هر غوری تو جه جیوه با غ — خابیا و تو بکر دت داغ

من جه روی ازل تا و روی مردان — مرا لا ای باغ بلیخ پرورد ان

ای اما بنه هزار سول جا رو — ای زلف مسکینی دل بافتن ره

ای ابروی کمان مژه هون ریزه — ای دیده و بان صد هزار بیزه

ای جعبی صاف جام زرینه بینه — ای خال هاوی لبل فرینه

ای کردان صاف چون مینای بلکرد — لیموی تنیا واو بنه خوره زرد

ای سینه صاف چون بفرشانو — ای خال مشکین چون خرینه کوچه

ای ساق بلور بزم جا هم — ای زانوی سیمین بزم جا هم

ای بنجه شه لف رشته قدرت — ای بالای جعبی ای خال خط

رزیع طلابه

ای نازنگا بدر برقی بیچ بادـ — ای شاخ گیجه کی پا بزد راه
مزان گردان باکیش اراستی — چه باغ بهشت پاکیش کیاستی
پری لوکسا مجنون نی ناشی — مرغ دل بهد واحال بدامنی
ایسه منبی باران چولس — چه هجران منه بوستش نه گولکه
ویل وبل مکیلو بکوانوه — نی مدوو کاز سنا نوه
اقرار هو یکیو ن چه لای خداوه — ایمه امانت اول چه لاوه
تو چه من سودی نما نیاد بیت — به هجرانوه بنز مبی شت
هو ربزه چه لام شوو دعا وه — منه شرطم کرد وام لای خداوه
اگر زنده مان اگر کهمرد دا — عهد بیمانم مجنون کردن
مجنو لیلان عهد بستی ن — شرط اشرا لیلا اوات وتمان
هرعوض جادانم وانم نیت — فلک کارت کید پاکم بیر شت
سه مدرو سنک مکر کستاخی — ارصد جه دانم دو روح پرداخی
زانا بلو حال زاعال لستم پا — لیلا زبشه دل دستم دستم پا
زانا جه هجران دروح سرازپا — لیلا نازانی چرا کیرکارپا
زانا چوا مرغان شکستهبال پا — لیلا چون ارقم جه عنفوان پا
زانا جون شو کور کم کرده راه — لیلا چون زده موج دریا

زانا جه هجران آلوده دردپا — لیلا چون رقی زستان سردپا
زانا چوا حالی بکعبه محتاج — لیلا چون سفی زستان علاج
زانا چون شوان سیای هوران — لیلا چون صبای برزه دیان
رنجه روی عشق جفای پا سود پا — هم جه درد نفی چون داغ دا دپا
باسه واچیان حکم تقدیر — زانا خوشی باجه کارتدبیر

نامه نویشتی مجنون - لیلا

منه جور جفای بیابانم ورده و — منه کام قبیلی وقیالم کرده
منه کیلام پا خال جواهرداته — منه الله م بیکاپانه بیا شه
منه چون پروانه سخته سوزان بیم — منه به میل تو وبلشه هجران بیم
منه کیشام تا بشت طعنه بدکاران — منه بیم بچلو سک منده هوران
منه روی صد جار مکردی مبنم — بوده دیده شهای بوینم
لو بینت ویت دای لیلا فدا — شیطان چفت کرد لیلا فدا
مروی قیامت دیوان مپرسان — امضا لا جه خوف خدا مترسان
مبنیح هم بنده حق افریدم — جوابت چیشی ای برگزیدم
بد نادیم جه او جفای پا شو منه — کم دا بیم جه هول بترزه تو منه
ارصد بنشوی لخت تا لر منه — ذری جمل توم کنج ملامنه
ماک و طنت چون طوطیا منه — میلت رو شیلا شو سبامنه

خدمت قالم لیم آستی ببادہ — مہلت مہر و پای من براده

مجنون لاجه مجران هر ناک تروا — توبی هر چی بی ظر باروا

چونکه بکا رشی صدا ناظر با — چوکه باک شمال جه سر خاطر

نامه سنده جه دسته مجنون غم بار — هر دشتی آستانه سول سایه دار

وستش بیا مالن او پیری شبوه — لیلا دنگه مور مجنون نشی بیوه

دیا بیا مو موزون راز دا — آوردشی خالان اخون بکاز دا

جوکه ولشی بیی بهرا بوه — نشتر سر نیاشی اسخوا بوه

وانش بمو منعتی بکردن — آنر منشی کفتی نه دروان

کسی آنر کیشی بکیانه — بوآنرده جونشی ثریانی

ضرور رم کفتی اری باوران — ذات قلم بیرچم باوران

مبو بکیا نو نام بی ی — بلای ولیلات دیده نزای

نا بیاو بری دره ورها فنی — ناکه برفتو او دعا کیا فتش

خوف غرصات روی مردنی — دکیا جفای او نکرده ممنی

او نازپروران هنت مهران — ذات قلم بربنی آوردان

قلم کرت بدست بیانو بی خط — اصول الکم ذات آوردایت

ای نامه جه نام بنای کارانه جوابی — واقف جه اسرار رازیارانه

نیک بدجه لاش کشته غابانه — مجنون ظاهرا بلوا جه لاش کشته غابانه

بو لست

بدست اون جه ومرا نو — سوی صد هزار دیده منی تو

باهرشت بی باک بجی اندیشی — مرا تو کنای هر کسی جیشی

توبی غریب و درون پرورد الن — دلیل ولانان پرچمن سرگردان

مرحه و ری عزیز جه تو ران حال — تا بر بکرد و بخ جه خیالت

که بدست کیی کوشنی فات — چه طور عبیر دلا شو روح لات

که لاسا کنی بر جه زفا و وردن — میوه امانت تو کس نوردان

هر بو بینیان هر ناک استم — بو اقرار زبان جینی تو بستم

لیلان [illegible] شفای بیماران — غنیر جه تو هر کسی منو شو زرانا

شربت نه جامت هیچ کسی نچشتی — کسی بشکارت بنجه نزشتی

غارت بیردن و نوشته باعنت — بنیا بیاد و کرد بید عامت

تو با رغم خوار مهر باینی — بلی صیف اید لیلیا که نای

آگاه نینی جه حال دردم — جه جستن بولا هناسه سردم

[illegible]

بیچیشن کلیا نای بری غم نامه بال — بانه زبانم جبو لنگ لال

کنه ره بنم جنه ودود بجوه — مرا تو صلیت بنها بیبوده

مکریم ریزه تیغ نه سنه — حاوری ومن هزار دیا نه

تو خاصی جه گنت عنت مبو کم — جه لام عانه فرمن فرمن غم

حروف رضانی شیع دجای — بام سیر سارا بام تماشای

بام تماشای خال نقطه زان ظر — بام گشت کلالا کن لساد بر

نخت مبوکم جه گشت کلالن — جه تماشای خال دیده مدبرالن

مو چیکه جرخاو کنج خاران — نه خاف وخیانه میل یاران

دادیلم نه غضب بوم نه قارلیه — طعنه رقیبلانه خوصد هزار لیه

سوردا بواد زلف فالوه — نیاشی بنا موفرض حالوه لوه

قاصد طلب کرد زلف پچی بوه — وانتی بردلای مجنولنا بوه

قاصد قطره دا بحث وا سفنتی — یا وابگوی بجه جوکه مجنون دی

سلام لیلی عرض کرد و مجنولنا — او ساداکتی بدست نامه بر مجنولنا

مجنون بنامه لیلی دایاوه — پیچیباط بنهاس زلف سیب ده

رسیدن نامه لیلی به مجنون

هوریرا سندش بهنا مدارا — نام جوبیتی عنذاردا سیا را

دست واندید تی نامه کرد وه — پیچیباط زان داغ درد وه

بو ساده نامتی پیاپند وق — نای زلفش بیی بکنددن جولاطوق

واتیم جیوتا قوم قردان غم — آیت شریف ای دردا غم

ازا بیوه رام ور بنغم — کی بابلیه برزکر بنغم

یه نامه توبطا ای دبی دنیام — دکوس بجه وه یا وابغرا بم

بم نامه توبه

یه نامه توبه قبلا ی حرا بم — ساریتی کرد وه جوک لیلیا بم

یه نامه تو به یاربیشاد ر — آوردشی بیریم شاکی بجرواز

بسرا سر مجنون نامه لیلی دی — حالانده بیشی اوسا سکنه لیلی

واتیم نوشته او سول قاصتی — آیت شریف شفای نامتی

شرط بوتا او رو الحمد مبو بجم — چون نامه احال بردلنی جینی وم

رفتن نوفل پاکنا بحرا وبه مجنون ملاقات شدن

روی جه لقه بر نوفل دا ا — گفت نخالشی سیران صحرا

رو کرد بکوی نجد دا وای مجنون ندا — سینه صد پاره ستاره گو مدا

دنیکه لشته با شخص نجی ی — ملکروا زار زار رملکیث آهی

نوفل وات یاران ای کشته جیشن — مرده خال لیلی میل یک بیشی

وانان نه مجنون لیلی مردن — جه کنج زینت دنیا ویردن

تو عالی بد سداراجه پشت مرکب — آما به زیبی پادشاهی عرب

شی به نزدادلتی کوشتی دابد نکی — نه ناله و گریه سوزا عکس

اوبیج جه مجران یار دلیش نالا — ناله مر گشت نه عرشی بالا

شیه رسته هر قیامت هرا — ناله جکه سوز ریشه دل ایرا

مجنون نگاه کرد شخص دادیا — معالا هزار جه عشق دلدار

داتئ ای کم دردو زاری فغان
په دا حس ملول اندوه بار سی
نوفل دا جواب ای دیوانه عشق
استا کم سند عشق دل آرا بیو
مه آمر عشق بد درو نحح
راست بوایه چم نام تو څینی
راست بوایه یچ مکره انډلیني
مجنون دا جواب پاشای عفضنفر
فره کی کیښ ای سپا ستم
مکښتهٔ آزار مو بیبر جفا

ملهم داخل سعقم نه نم
یام چه داغ یار بې قرار سی
مینبح وبنه تو شی کرول عشق
خطر خال ظریف کلند ابیون
جبوی پیا یا زاری شپنح
یه چه داغ نا فاطرت ریښی
یه چه داغ نا فاطرت بار یني
اینه درد یون علاج عنبو
نا ورد نی پیرلم اوفال خطم
مه زاضیم کحور کښته ددبنی

نوروغ تخته لبتی بردی نامو
با جا بکیلون په دیار ده
مدرم آزار سپا بخشان
مکانه ه بخد په کی کیږدان
ترک کینج حال په کی کیږدان
ویل راکیل لیل نامغان

محح عشق لون صبیح شام
بې جفا و مینت سنګ خاره
جام بدلن چاک سپا قطران ختني
اوکی جینبتی چیون طوره زردن
ادکه په بنځ چیون خوره زردن
مجنون ته ما ای خیط فامنان
مجنون

مجنون بینان جه هجران لیل
اول نام قیس ایسه مجنون نی
نوفل چیون ده شنعف جه مجنون ببر
آدسره کیښ جه هجران بار
داتئ ای مجنون یا یا ان کیا
مکښتهٔ آزار امی هر شیت
مهو ریزه بشیم نخ یا ران
سر مدرد سنګ بې سامان
هېر چاک مبو سینو دامنت ن
قام داران قامت زیار مکز
هر کی منبو بلاس فی صبوه
هم کی ها که نا فاحی ام تشینی
فاحی هر مکر و تو کحوام
قطره موارد نا مشو وانه
او قطره اکر بصدف مشو
هر کی کم تشیح فاحی اما فی مبو
او سه که په دای تواید کام

جه دیدم مشوا سرنیان چون سیل
جه هجران لیلا جام بینبو نی
وبنه سوله کم فا دستی وبر
جه دیده ریز اسرنیان هزار
فا رکفته ای بان هر زه بح ودیبا
په وبنه هجران سود ندارد بیت
بشنوه دانش عقل قام داران
متو هیز داو کم فا فا بندا
بتو کم قام مبو عقل فانیت
کم قامان فی صبت جه سر صبران
فاحی هر بیچو نی سلبا سوه
جه فاصل بفکر دنیا و دینتو
نه فاحی هر و شوقت بنا هم
نروی دنیا دا نوو کرا نحح
چیو که بدانه جواهر مبو
او کی چیون فاحی اوخ فاحی مبو
س کس نه بیت بدی کحضر لیلیام

اوسا ایمو نوبشاکوی بدل | گاه و سیر باغ گاه و سیر گل
گاه سیر جمع بوم هزار نوه | گاه گاه وشکار سر سبزه نوه
گاه گاه بهوای ایوانان برز | گاه گاه با چنگ صدای ساز ترز
گاه سیرا یو آر گاه زردی شفق | گاه سیر گلان غنچه شکفته طبق
تا هر شو جه لات خم فیلالان | هر دو درد داغ دیرده سالاه
مجنون دا جواب ای شای هنرمند | خاطر مرکبوی به خنده کرده پیوند
اینه نو ماچی فره کسی کردان | کسی علاج بخت سیام نکردان
ه نوفل چلع شنفت خورو شالجوشی | تیغ کرد بکوره کرم آتش نوشی
اما بهد اوشی لنگ لال کرد | شکار بور جبی با زان بطال کرد
کیفیا جه رنگ چنانم وحد | پو شاندرون لیلی ها تم
به سام هیبت آهو ریز او پا | لرزه اندام ولشی سر تا پا
سپا کرد تمام کرد اما چونی | چولی دریای قلزم اما خزدوشی
سر نوردستر صدرا با دب | نه تا که نوفل برک پوشی غضب
وزیردان ه با دب جزا | زبان بشنای نوفل الگیز ا
واتش ای دانا در وش گی | ستر صف شکی عظیم سپ گی
رضای خاطرت میل چینی کردن | کردی امر نوا وا به گام فردی
سرا سر گرد جهان طفیل تو ن | عزم کودار ی واچه عزمت گوی

نو نوذ

نوفل واتش وزیر دره تیغ داران | بجز بنویسه نامه بویاران
تا که بوبران بوسه زمینه | بوانان نامه چه جام جمینه
اول نامه واق آفرجفای ن | بنویسه هر دو کسی گریای
ار دو اشان جواب بنی نفات | او سه مکر دام عزیم غزات
وزیر دانای رای حق شناسی | او ده دگرته بدست قلم الماسی
دواتش قلم مرواهر طلا | شرح حال درد بکاغذ حالا
کاغذ کم قند نازک هموار | مرکب جوشی رنگ چولی مشک تاتار
اورد گرته بدست نویست الحمد | حمد کاتبات خداوند کل کاینات
نوبیست عنوان به نام خدا | به شاه نوفل بی امرن ده
سر چشمه زمزم اصل عامری | محرم کعبه کجه کای پری
صاحب ارکان کان لوی کرم | خادم افلاکی سر چشمه زمزم
کنه بده عرب ستر بعد سر فیل | تمام سرخیلان عزات بو طفیل
شنای فراوان هزاران هزار | جه نوفل به شای سرخیل سالار
جه دعای شای محمد عرش | نویسی بقوم ابل اقربا
مختصر وردوه اردانه لال توان | جه عشق اولال بیش ما چلن مجنون
نوفل پاکرشتاکه ندرون | معبو به ران لیلی چه مجنون
الحرفا ظام منظور مداران | لیلی بدا ما ور تیغ دارا ن
وکرعدان نی رضات ان | بزور مکردان قصد عزات ان

لمزان انه بنی هیچ نیانا و تنگ   لیلا بکیانان باید دعوا و با جنگ
اگر سعین ان نیی بلا کاره   وقتی ما وران سپای هزاره
اول مکمرون ویران ایشان   لیلا ما وردن جه آسمان ان
تحت نوبت لیلا فکری کرد   حکومت نه در حاشیه خطر
نامه وانی اول آخر جفای   داشتی بدست بیک روند رای
قاصد نام سعد عند مالوا   رو کرد غاوای ملک عامرش
هروان حلی کرد او سرزمینم   یا وا بها وان او جام جبینم
بواده سه روز او نامه بردشتی   بدست بابوی لیلا سپردشتی
چون دریای قلزم ما گردشتی   کرم با کموره کرم آخر جوشی
وانتن ان بیی لیلا هم بدر کنون   ای نامه جه نام نوفل بدرنه
مکر ایشان نام بنیان کرد نیا   با طوره طلب لیلیان کردن
هر کسی عقل دار صد عی ما مکانی   چنقدر وی هدرد بنیاد بیهانه
اگر او سپاش یحیی هزارن   ایم بنیامان پروردگار ان
ارا و مفانزوی جمع لشکر   ایم هرمی بنیاد بیداو سه
ارصد که نوفل حکمی نباوری   شو ودما و ده به جاف بحه
لو ببیا نامه دردهای دل   نامه کی نانه پایر شای نوفل
قاصد نامه سعد عند رالوا   بواده یک روز یاد با دی
دادم

وردم و رسالت به سبز زده   دابه لت شای شر المکبر زده
نوفل چون جواب نامه کرد بدست   جوش هزوشا و بیدنه شیر مست
دلسته غضب وابدا ماندا ندا   کمال کرد به سپای بها ساما ندا
جه قبوه لشکر قیامت هنرا   قیامت او روده تا وکر حیر
هر جا نیدا نام کیانا   راهی کرد قاصد او ندودانا
تا بروی چهارم جبوهافرمان   یعنی عامرش امیر ادوه عزان
قاصدان لوا هریک وجای   مانه قیم هزار سپای
صد هزار سپا تمام آلیم پوشی   چون دریای قلزم اما نه خروشی
روی زمین پوشا سپای کماهی   غبار لشت بنیای چرخ چارمی
جه نام هزاو اسپان نار زی   کرد دیده اعلان هرا فی
نامه ولیران لشت او بای گیران   ملکان جه داغ نازه بها خود
مجنون او هزبا ندرا سپاه   هدا لبر دا مکردوا و بالا
هر یک هند جدا بندرا سپاه   معالا جه داغ لیور مکردوا
صلوات یا کریم دانای بیچون   بلکی ماجه سر هر کجا مجنون
تا که نو بیوا و رسنا هره   ای نامه هزدای رستا هره   قیامت بزره
ده فرسنگ زمین قورشی کرد نو   ملک جه اسمان سرگردوده
خیال کرد لیدوا ستروز حشر ان   واده کرد کار دانای داوری
ماهی جه دریا علیزا چون نانه   جه تاو گرمی اسمان خورشید

هوا پنها رشب قیلانی　　ملک هوانا آینه سی سنی
شفق جه جانب سپای نوفل‌ش　　ای هوال بردشی ولای عارش
کمان سپای سهمناکوه　　هر چند جوانان سینه جا کوه
وقتی جکران و یرکنا یانشان　　لیلا برانج جه اسنانشان
جدله شفقتی قومان لیلان　　حاضر با جودم سرداران قبیله
اوانج بعزم دعوا هردوش　　سرنا پای بهان جه اهی پوشان
لیانان نامه بار جاسیغ　　لکران با چپل اوان یک شیخ
هر جا تیغ بک قاهدی نما　　تاروی چهارم صد هزار جم بئ
بذشت قرار کثرت سپای عالمش　　سپاش چون شعله ابخ محوش
جه هر دو جانب سپا هزوش　　شصت فرسنگ زمینی او سپا بو
جه کرد بغبار خاک پای ستوران　　اوتو سخانا چون تودجو ر
هزاران هزرد شالث عدران دراو　　کرویشان خیال روی دشت محشر
او هر دو سپا کرد یاوان بهم　　سپاهی و میر جه جرخ هفتم
هر چیجا هزار هر اسپه　　اغان و میدان بعزم دعوا
نای نزرو جه داخ سپاهی لا　　تانش صدا بعرشی با لا
نغمه دانای نقش شام تحتا　　او سپای عظیم آمان بهم دا
او ور سنا جبر یوم الاحزاب　　جه قوم لیلا قبیله عزا اسا
سیل مرگ وارا هر افغاندا　　هوران جرخی اورد بشتندا

وجه ابا

پیدا بیا سپای شام ظلمانی　　شکست بتو صبح نورانی
کر رو سپای حوری شید کاور　　هزار ام مشرق با مردا و ر
دا نطبل کوسی نوفل پادشا　　وینه دریای نیل بجا هزوش
ناله کهر نا هر اجاو بر　　پیدا ابا غوغای زلزله محشر
بانگ یعاهو ناله قوا قبیل　　ضمنانشان صور اسرافیل
او سپای عظیم آینه جم بی　　ملک جه اکان دروان بجم بی
نوفل با وا زهرزه رافغو ه　　دست دل ولی نی نگا قوه
وسر هر کس او تیغ فشانا نگا　　او دنی و غالب سوخان عکیانا
مجنون نگاوکرد او قوم لیلا　　سر کوت بی نزد و فاک قبیله
دست کرد بدعا بصد قی یقین　　وانش یا کریم رب العالمین
ار صد که نوفل طیعن نکار　　فتح بقصد دا ای پنج ازرل
کوتا نگا ساکی دست تیغشان　　جه کلی انبیای اصل بیغشان
بفرمان حق داور دا نامه　　دست بعقیقو قبول بد دعا
نوفل ودات یاران بو ضیزی　　اینه نگار کرد ان عظیم دعا
یاران نگاه کرد بدا سپاه　　دتان جمعو نو مکرد دعا
هر دم مواتش یا خدای کریم　　فرصت دی بقوم لیلا یا رحیم
یاران دا نشان ای بد بخت خسته　　صد هزار سپاسش ...
هیری لوان اما ای جه نزدیک جه او ر　　هیری لوعدان فتح بکار زیر

پو نوعا ودان لیلا خور جیبی
دعا بکره نوفل پادشاه
پری نو پوشان جامه فلر جیبی
آخر جوان مبلات پادشاهی کیرم
دعا کرد نصیحت و واقتی با
دردم در ساعت کیبلا مستی
ورچه دعای او قو حال لیلا
نوفل نگاه کرد هزار هفتصد
واقتی چیدار سپاهی عامرشا
چه چهار جانب گردن خروش
چه هر دو سپاه هزار رستا خیز
الحمد رستاخیز محشر بود شور
هو رشی کند نجا سپاهی عامرشا
هزار جه فیه نوفل پادشاه
سپاه سلام که چخه [illegible] قرار
خبر چون شنفت نوفل سپاه
روانه کرد دو جانب سپاهی عامرشا

پری نو بیبی کل کل روی زمین
فتح بدست او بازیبو بجا
باور و پرت لیلا خور جیبی
در بن که مجنون آنم اغلی و نه
فرصت در قوشی نوفل پادشا
چه دعای مجنون جیبتی عذاب
چه سپاهی نوفل کشتن ان خیلی
چه سپاکشیا بلکه هم هشتصد
بکبدان یورشی وته صدا را
هوان وینه سیلات مجوشا جوشی
دستنی رستاخیز قیامت و بیز
اسرافیل صد و صدای نفخ صور
چه سپاهی نوفل چند کرد عزا
سپاه را جلا کینا کمر نا
نوفل نه سپاه چولا شاه دار را
چون دریای قلزم جا خروشا
پیدا بلا شور شی بانگ و اویلا
بلا

آمینه هم باغانی لشکر لشکر
چه هر دو جانب کرد یار ستا خیز
اونه کیشه هر دو سپاه سپاه
لو کوکو کریا لا رو بان لالار
آخر جماعت نوفل خروش
بانگ لالان برآمد و هم
حرم چه حرم رهشت برجا
نوفل خیل خانه لیلا نالان کرد
لب دی بند وفی نوفل پادشا
نوفل چون آزار ریزه آبدار
اش رتش کرد به لیلا ناز دار
ملهم دارو درمان در دان
لب نه برآم درمانی شرا
لیلا چون آفا جیجی نما
نوفل چون جیبی لیلا دی بجم
نصیحت دل عاشق خطرانی جب
واقتی ار لیلا مجنون امد روان

پیدا با غوغا زلزله محشر
دستنی رستاخیز قیامت و بیز
هوان سرخ اما سرچون لالکی مالا
چه دره یا دینه حبا
سپاهی عامرشاه تا و کریزا
روبیا نوفل دعاوای حرم
هزلکه راحت لیلا خور جیبی
لیلا سایه دار جینی ولیتی آورد
چنی سپاهی ولیتی راشی کرد او دعا
چه لشت مرکب هیچ بی قرار
عاجان بلات هیچ درمان آزار
عاجان کرد بی هیچ بلای قوت آسان
شاه عالم تختی فرعیج آزار
دارو ریزه اما نوفل شا
صواب چه حرز شیده هم گریزیی کم
حیران جیبی بینی لالشی جب
دیدنی سوزوم آشرنده ول

اگر ببینو عقد نشی بطلم　　مبولسر شاح فلقان عالم

هر اید خاصترن بزدار قاتل　　ماجرای مجنون بکردون با کل

وات بشربت دار بزکز بدو نشی　　جامی جم شربت بکجا شرار اونتی

حاضر کرم هر وقتمی طلب کسرون　　شربت بمنے درشرار او مجنون

حسن بلبل کهم رانه او نجم دارا　　غلطان خاک بیو چون خاک سارا

نوفل نه به جامان شربت کیانا　　آورد نش بریشی حو شیشه مینا

چونکه به لیلی بدا اورده ل　　شربت مجنون ترا را او بنوفل

شربت بط بزار ملهم به بنشی　　بردشی به طلسم جاه کننده و نیشی

او روکه نوفل بنوش جام زار　　اوشی برحمت مجنون منده بزار

هم او شوا اوشیخ عامری　　هم او شو بردنی بلقیای پری

مجنون منه بیراغ مجر بروه　　رو نیا ورای ور تخی روه

برزار رحمت هم شریکی کرد　　بکوا نوه هم خریکشی کرد

مهر کاری خدا بربسته کردان　　غنو بری او کاره برد ان

در رفتن قبیل خانه لیلی بمنزل دو بیابان کنزاده رفتن

روی نمای شام وقت ایوا ربط　　آفتاب جهت برده بیواربط

قبیل خانه لیلی کوچ کرده منزل　　شی بکنزا ودو بنه دسته کل

هجران مجنون ماجرای سالان　　دیدشی بردنی و هم خیالان

سا فی ملکیلا جون سپی نمار　　به قفقای قدرت بر باد قطار

خاک باچه ده قطار تاکی تنهای فرد　　خدا وند جه عجب مجنون پیدا کرد

مجنون جاه ره لیلادی جرم　　بنیای شکست ملکیلا فرد

به حوف پرسا جیش اری بنده و بیل　　هر کس بدل چاک بیابان کجیل

دانشی نوکیے بد دیاره　　ملکوی بزار سر کا روه

به عنو طوفان به هوای سرده　　پیکجبلی هرده بار ده

به دیار ره تماشا کرده ان　　بیغ قبیل خانه کسی نوبردن

مجنون جو لکرد بیابان ها دا　　سردی خماشی با افلاک داد

دات مجنون هوا ان بمندن فاحم　　حی ورتر بقیمی مردن تا حم

آهوان هزار ز مقام مردان　　ندیجه بالای لیلا بیچ کردن

لیلا مخمل منده حال درد ش　　جه جسته زبون هنا سم دشی

لیلا زانه به انداز نشی کرد　　هجران مجنون جه نوت زنی کرد

مجنون پرسا جیلی ای خورشید جهانی　　جلیح پرجه لور بے لعا کاج

حنه پری لیلا شبح نمار عنے　　بے ندیج او بقرار عشن

نو بزار ده که شد روی داری　　بی که هر بیزی کا سرکج بزاری

لیلا شنفتش بکه بیشی آغان　　او جه کنزاده ولشی و سته دامان

دانشی ای بنده دیوانه کم قام　　مر شنا س شخص لیلا نام

خالق ذاته زلعام من — از لیلی و زی من لیلا نا من
عجایب داشتی عجب تو نا ن — ملهم داغان سفنه تو نا ن
مجنون چول کرد یاران غایب — چه ریزه ماران بنده با عایب
کن بزمی ایمان مرده بی — جان صد سال با چو که مرده بی
لیلی سر هور کرست نزدی ز عیشی — رنه راه ادب کرده با لیغی
بیابان ها به مشک عطارا ن — داند عشق چون بیت دوران
چه کرده عبیر هم بوی ها به مشک — آوردنی باهوشی غزالان لب خشک
دست داند یدنی بدار بیوه — نگاه کرد جایی لیلا دیو ه
کر رشتی و با دشتی و موبت سیر — داشتی چه خیز ده عاقبت بخیر
به مبل به موبت باوشی لیلی — به کوشواران شه کوشی لیلی
به یاد موره قرطو فال لیلی — به باهوی الماس بنای لیلی
به حلی طاق ابروی به زان لیلی — به بالاچون طول طرزان لیلی
به کمره سیم زر و کمر لیلی — به یاقوت بند اندوز لیلی
وصی لیلا لیلی کر لیلی که جرلات — فلک سازنده کاران وصلات
دست داند بیده بیدار بیوه — نگاه کرد جایی لیلا دیو ه
داشتی به تو غذای روح روان — شمع شوق الکنیز روشنی خوان
پیچو چه طور آماده به جرنت نا — که آورد بیت جی در تر کی نا

به دست تون نکرد [illegible] نخلا — با وان به قرار روی مرد غدا
سر سالم تو نان ای بر کنز بیدم — سالی ز لوت کفتی و بال دیدم
نمز به ضیال بام حنوفا و نان — بام فلک پی تو نز داد و بال
ساجیبکه کون خاودای سیاه جام — جام بر دم چاک غمان و دراکه
لوح قتلکی تنت قرزا نی — بغو شه بنا کر شربت عمر زاغ
هر بیث حاضر جام شربت ریز — جام زرد زر موزه و بیز
دیوانت کردن جفای درد دل — مرادستم میشی ملکونی حاصل
چونکه آماده و بخت تن لم — هور ریزه هر دک برشتی جه غلام
بکریم کنار خاطر بون به غم — بغو شیشم بنار چندی میلی بهم
دنیا بد و فان دیوانه سر شبه — جم صحبت ایوارسالی سر بیدوب
جه واله لیلا مجنون سند مجل — به زاری زکار داند مرده دل
درست ای نور چم روشنی جان — کنجه دان کنج عز بنیه نشان
بوم دینه سوسنی سوادی کاهدان — و دیره چون تن رروبله رزان
مدر سون چه راز طعنه بدکاران — بو اجان لیلا شی ولای یاران
طعنه ها تو نا روی قیامت — صاف غبو کسی حوزاهت
میبودان باهم دروازه شاران — غبو بستی دم بد کارا ن
هور ریز معبدم بروت بانه — منت باز بان تا دیر زمانه

چونکه با طوره موبت ی ناسای — بد ر ده دوری دردو دا رزانای
هزار زنده مان به میلت شادم — سا تا عشق نامت جه یادم
اهو ریزا چینشی فرزنده دا — بر دستی منزل بدان هزا
کیلاوه مجنون ندر دل پر جه غم — او دی به نووه مینا لالی بچم
مکروشی خیال مدانشی لسبر دا — مشی مکیلابو دشت دردا
هوات سه خاو با پور سه بزکرد — لیلی غا ناعقل فاحم بر د
مرغی جه حکتی ما وای شاموه — سه با خوف آما اشت بلاموه
خدا وند رشته زریف لوفال — ریزه زرد ورق مرنیزانی خیال
آما ده زبان چنبو دوا وه — سا ته چو کشت او دی لواده
نیه لعنت مسن که خاطر ریشی — لیشمانم کرد شی بما وای ولشی
طبیب دردم تا جیل آ ما — و سینه دل سوزان بز اوج فاما
جه کالم بربون لخت چاره و بم — جه بحث خیال پریزا اوه بم
اوشی بکشر مسنجی جاموه — کم عنار ره نه سودای جاموه
دردم سرداز دردم کاری بط — شیو رسنا هز نادیاری هبط
رو کرد هبیدی بخدار یوه — بو فغاوان برز دیار یوه
فصل زمستان لخ بندان لخت — هوای خزان بینه برج وادوخت
جبر جنازان جه سر بزا — سا به جهان عرعان بیز لیا
جه لقد پرجر یا دردان براخی — له قفای قدرت رازی کوت او بخی

باغ معلی جه بد که عبه الکان جرال — لوکسوت جه لکو بالدرد لکول
لعل جه سولان آلای طولا طرز — ملرزان ده صحن جبالان برز
دلشی بنای سولانشی لحا فری — جه کافر بز کیشان بیکری
نبان شنی سولا طور جی عشار — جبوشی بیرد سول سایه دار
مجنون چو که دی کیشا آه سرد — لوا تا جیل وانشی ای نامرد
جه پای سول صاف جور کیشه عشا — اهو بزه بجای سول سایه دار
لالی نه یا هو کی صد تحسین قیمت — دانه سرخ صاف آراسته قدرت
برآورد نه نوی لال با هوی دلشی — داشی بیابانان زبز خاطر ریشی
با غبان کرد لشی دانه لال صاف — پاکیزه با حوشی لخفته با غلاف
وانشی ای مجنون دروم سفته داغ — بتوم کرد کشته سولان باغ
لوا با غبانه دلی با غان — مجنون مفند بجه داد بزره دعا غان
مجنون ورت ای سول سایه دار برز — چینشا مبو حالم و نت کرد طرح
بلندی بالات چون اوفا منی — سیران بالات شفای زامنی
بالات به بالای لیلی منها لو — زبا نم شادن ناشی هوا لو
چون چینم ندوای غم خروش — جسته دروم لیلی جو شا
بحث باری بو یا کشتی یاغان — هر وشام جه نادنا سه نام دعا نا
دمی مجنی سول با دینه ه ا — پیچ کودی بذانت هوی زانی

مجنون چو کرد بیابان مسکن … روی بقفص راتی کفت او وطن

راتنی کفت و سرا دو چشمه زمزمی … شربت آلتنی شفای آدمی

هر کسی قطره آب خورد … بر آب کوثر هیچ میل نکرد

نکاه کرد مجنون سر سلم کام … جام لیلینی دی شناسا او جام

بندون هوشی کرت جام کنده کار … بردی جامدا اکر دا ابزا

هوا ش ایله جام بر کزیده … نور بنای بر دیده من

واتنی ای جام جهی دلبر … بدست دلبر چون دانه کوهر

تو جیشت کردن جام زرنکار … تو چیکی لیلا بینی دیار

شور و مه دست لیلا خباری … کتناج لیلا نسر چشم ساری

و با خوف بد سیلی ملکیا … کتناج جیحح زلفان و بیلی

محرم جیحی سوکی خالی … آکاه جه احوال دانه لالی

فدای او زلف بام بیان عبدا … آب چه تو نه ریزان بزلفه و بیلا

بقدرت حق باری شای شاهی … جام کنده کار آغاز باان

واتی ای بنده دران ظلمی … جور جفای من هر نغز اے

او بند من جفام و سر دیردن … بر جفای صد داغ تو جه بایگ بردن

بودا چو پرست جور جفای وعم … کرم جه باران چه تو را کان بعم

اصلی جه خاک بیزانه لیلی … خلقان جاوران نزد سرزمینی

ملکران

ملکران نه آمد سوزان محوشان … او نه مسوچنان جه درد هجران

دوسه جرام کوزه آتشی … آتشی جه آتشی سوزان ناخوشی

جرم جاوران جه کوزه چه جوشی … استاکران دیغ ملکران خروشی

لطرب چکنی بو لای جبه جری … جلا نیم و نه ضر سجیده ری

صد هزار چکتی جه اول ناز … کرده مان دیم تا مجبوطا جم

دوسه شایسته نازداران جمو … محرم جلیح خال خاهان جمو

مجنون چون شنفت هوالان جام … بر بی هوشی بنا سر دیان جام

جه اول بایر تا فصل بهار … خاوتی برده جه داغ دلدار

جام جه زیر سر بیلاجه ذوق … او جام تاشتی ماه پر پنجه طوق

سر بیت باره جام دلبر جا … جه سرهای طوفان او بلا جز بلا

بواده شتی ماه خیل خانه لیلی … بو بورست ملکی کردش میلی

یاوان و چشم زنج دستور … چشم ضیا دان هور داشان جه دار

هرامان جز الیلی خود جهنی … بی عزم سیران لیلی خود جهنی سو چشم شیرینی

جه خیمه ضر اسر بردوله نان … مدر و شای وینه شو جرای فغان

سیر سارا کرد و سر چشم صاف … چشم جه چشم کوتر بیا خلاف

چشم چون چشم طلان رنکار … قوتی قوتی صدف چون بسانی فرنک

لوادو سیران چشم زنده سک … مجنون وینه کل خاوتی برد فیا

لیلا نگاه کرد و چشم شیرین — دلبی مجنون پنهان جاشی وبالین
خاد خادضر امان فادشی بردجا — سبز هم بالین سوشی دیر دجلے
لیلی واد ب دست بنا و پا — واتشی هو ریزه ای دلبر دنیا
[illegible] نم — بیری لو کوتی آهر دکیا
[illegible] وفادار ان — طلان سکفتی کردجه هر عزار
دیدم هو ریزه لو ولی جوشا — ساراد سبز زیبی که دکلان پوشان
ابسه هو ریزه فاد حضرت لو — بنفشه جنے لو غاجی لو
ابسه هو ریزه دیمی ایما نم — بنا جمیل بیدی بالاشه آغا نم
دبسه هو ریزه جه خاد راحت — بنوشته بنا کی شربت براحت
مجنون سر ا سیم جه خاد هو ریزا — دینه حالدار ان جه هیبت لرزا
نگاه کرد جاهی لیلی دی دبین بجم — سلطان حمان جه در دیا کم
وا لشی امی به قبله دنیاد دیتن — یامنی ستهای که رهنمای راهن
نه خاد حوشی بیم بیدارم کردی — تعبیر او خاجه یارم بردی بیا
لیلا وات دیدم اینه جه فاولا — وقت وهارن طلان تراو لا
مجنون وات دیدم جهنای کلام — بجان شنشی ماه بیک ساقی جلام
پو سه مرا لو نه یک ساعتی — قالیم جه داغ دردان را صحتی
لیلا وات دیدم هو ریزه جی ها — بنا جه یاران کی لوبیده ا
بوبنان دم اعو لو تا مراز — هوا جان پیمان صده رزنا سان
سر خط

شو طلیعه بت جه لو گردون ان — شربت جه لیلان وشای دردنان
هو ریزا مجنون صاحب شرط شون — رو بنیا نزا جگر پر جه خون ان
یار وفادار جبین مجنون هسو — زردان یاک صاف جگر هون هسو
هر کس که دعوای سر عشق کون ان — البت جرعه جام مجنونش دردان
چند روزی هسو یار وفادار — بلا نزو هسو جه یاران جدا
چمن کی تا سر و فانه دارو — وقتی مرا نا غضب هوا رو
هر ره که لوا مجنون و کوی بجه — لیلا جه مجنون سر تا پا لو جه
زلفان ولا و با ند و ر جم — جمی جه ولا مهتاب بجا پرده نشین
چندی میلشی بلبیلا نام جا — قائل جبین ضابطه فام حبا
نا گاه و تنه یاکه اجل خیز نا — خیز نا گل برگ لیلی ریز نا
سه تا پاتی با ترتیب سو صبا — زانا لی مزداون ترک کردن دنیا
عرق جه جبین جواهر با شرم — متکیا و بنه ملکو فانه کرم
زانا که اجل مکر و قصدش — غنچه و برگی جه دستش
وات دایه دلی جهان نمن — فکری کار استی لو الی نم
بو تا رنگ بشنیم بالم — تا که اسه بنیان بشو هان جه جم
لبشو هو ماوان جه جا نمان — تا که نمنوسیاه کام دمان
دایه هو ریزا بنا و تجمیل — آماد و بالین شو ل سرانه یل
صورت بنا ضران غضب کردیا — بنانه در ملا دل کرد قتا رم

وانی ای نازدار لورچی یم
هر چی لوداغیغ بگمنو وکیا یم
یا سه هواچه زبانی لال بو
یا سه هواچه کیانم ستی وبر
ارنای چه زلف سیاهی مشکینت
ارکم بوزری شوق جمینت
سه نایای ستم بکوی زخال بو
روز حشر بودمای بالای لو
لیلی وارث وابه ابنه وبانی
هر وقتی باونا اجل بنا رو
سوای ذات حق بامرکز وال
آمانت قرض دا یصه نه آ
وفادار مجنون کوی بجد سخ دوان
یا بیت دار هر کنه یدمن
بامن اداکیل بیابانا بتج
بامن تانه جور رقیبانا کین ان
بامن تم دکار سما ما حدد
بامن ترک بزم لمحنا لا کرد ان
بامن چه دایه بالوی دلی بربان
بامن اقتیار چه دستی شین
بامن پیاچه زار بوشیشی

یا سه هواچه دردست دلیا یم
ملک مال گنج دبح ایجا یم
بچه لوقا لیم و کوی زخال بو
هو دمیم نشت ویای کدان احفر
اگر هر وچه کوی خلافه جینت
لادی نشنو وارز شبر بینت
بحر وقف زینت شاکر بطال بو
نالز فغان تمامی بچه لو
هزاران لوان هراو زمانه تخ
یا قانبی هرچیون بر سرق
هی خلقان زند کم خاک
شو ولای مجنونا بی ردف ودار
چه هجران من کیاننا بیشی یا دان
خاک فترشی بوردید من
بچه سه جگر هون جفانا دیا
بامن بیزار انه دفع عنوان ان
بامن بیکلو شوان نادر و
بامن بهر مدام آلوده درد ان
بچه من باهر درد لتیج کرده ان
بامن پاپشتان مغیلان بیج
شوچه رشا خیز من نه نیشی

آگاه بنینج لو چه دردا د
اگر مثل چه دردون دار ی
اراو مثل من نیک فزه پیش ع
بیو بگرو بی لمه لمدا
دایه چه نانه رقیبانا تر سا
شو بکوی بحه ارانت عا م
لیلی چه دایه چون احوال شفقت
وانتی ای هجر محروم بارکه کرد کار
چه اول تا آخر نشه و چر
ابنه سزای لوان مکیشونا بچ
ابنه داغ لوان کره بیتی جر لام
ابنه هجر لوان بدرد کار لو ان
هزاینه نامانو بی لمه
ابنه سوچه درونت بچه ۶۰
ابنه هزانه پاک صفانا ان
ابنه هوات کیپانه دل آه سرد
کیانا لاشی چه تمه ترک نشاو لتی
بالای ما لول چه واده
ملابه قیمت کنا کوشتوار اشی

چه هوا [illegible] آه سرد او
ای ماتم باو جیپاری
بیوه دان هج زبیشی
سر گیجو سدل زنا لمدا
دانی و تنافل وانتی تاصبا
بکایک چه لانی ملکر واحلام
آه سرد کشاو بنه لادنق
رای جنت به کوداغ سترسانی
رقیب سه هزان ناوه روی بر
ابنه لو کردان دروان مرج نخ
کرنه سرتا پام بیجان سرسام
هواچه نم هیچ بسترط شوان
سدله هر درد کوی زنا لمدا
ابنه هزانه دل سوزمن کمج
شرط شوان درست بتحلافان
اجاج بجدای آمینانا ورد
به لو زمنه هجن لوسنه لمادنی
سیاپا ه وو رو بنی لنده
آو نگان نای سیالا ننخ

دیدیکی که دیده مه جبینا / سرمه چه قایان جرنی مه جبینا
یوز هر که نارنم سیاه نجگ / سرو ازبا چه ژار چون طای فرنگ
زلفان مشکین سیاه قطارا / پشو چه طارا مرسیجا سیفی
شوق جلیلی که ملکنا اودشت / مه روش ونه فرزان بهشت
یوز هر کتار لباسی عام / بلا قا زینت جون سلانچ
شی رستا چیز هر لیلی جزبا / چه زاری لشیون دل مه جیزبا
زاری رستا چیز نزآملی چاشو / هراما کوی چه دایه یا بو
قوم قبائل تمام حتونی آو / هراما چه قوم چه تمام نعم
زاری شی ویرد چه جرخ مینم / نشته اوباری کیرواج نزالم
پیلای عالم سیا قطرا سی / یوشان چه کرده امرسی
ملک چه اهمان اسرینا زاری / مه بیزانه جم اسر صرواری
حواتی یارب شکرانم بتوانی / چیشتی جینی نو کام نو
فرسرنیم هر بلمای اوبه / قه آسمان جمیع اوسبه
کلا طلا و دابه ولی نجو نوه اران / مه بیزا اسرجا زار یوشنبوه
نورد و زکل یک جار بیزار چه لیلا / رنگ جبینی داغ بیاد بانع
سعوسه چه داغ زرد بابه خرشت / چه داغ جبین صاحب حال خطر
طلا و سوی زرد ابیقی بی / جوانسبل سر بیزا چه دیده اسرین
رنج لنه و شو چه داغ لیلی / اوج چه مجران جمناوه جیلی

و ن

ونوشه قابه سوسنی بوستان / لاله چه حسرت شیون دل بوستان
گل لشربه چه داغ حات نجل جه / شاکرینی لطالبه جان فانی سنه
شقایق خلطان آلوده درد به / هون شهیدانه بخته ولی سبا
زاری رشا چیز چیزبا چه اشیا / سراما چه ی لیلی قال سیا
شیاسه شان نابوت لیلا خورجینه / وچشمه زمزم لشرطا ابی
غلیش دان و حوض سرچشم جام / آب چه حسرت ینی با کباب
دایه چه داغ نی سر مینا سنگنها / نخشی بیه نزدی هزار رنگدا
هوات ضیا یا شرط بوداه ادکات / ساکنی یونشنو دعای لیلات
شیاشان نه قبرتا رنگ بی د ر / نو قدر مینا لیک افتاب حنوه
نشرطاد ب یاران ورکیا / نمازشان اگر دوا یانشان تلقینا
ساکرزیا نور وجیی جام زر / شیاشان ناله سگان مرمر
أهاو دما حزنی بیگانه / ظلمات انگیزه جاو ورزه مانه
دایه یا بومنده گنج ها نه / ظلمات انگیزه و نشی زمانه
هوریزاد ایه و سوز لیلی / شی وما دای لیلا کردنی واویلا
داویلای عشق طلعتی یار نوری / چه دروان کیشا پرده دیاری
جوانه مهونی مه چه واویلا / سرمه او شنک قبر لیلا
موافقی دیدم او کوشنی / جون گوف خورشید پنهان بیلی

لوتنه آنا لیدا شوری حالت … کون حسن جمالی ووران غالت
زلفت که مجنون کبردم بالیوه … داغنوچه جاری بچیا بولیتی بیوه
جیدنا قرارکیر تیو نه قرنکدا … باغا واس ظلمت باشنو دنکدا
بیه طور نغیچه کیم سارنسه کبو … نه بوبکا جعون سنه مسیل نتورنی بله
که بیه ور ترتیبه لی نکبنت … که بیه ور هنق جام جمینت
کدرتنت عا واس تاریک بیده … هر چند مکرون رام بنی وشر
ابد مواشه جسه هلا وسنکدا … اهو ناد سرسبزا برو س رنکدا
سه تا بالعالی قطرانا بوشا … در ورنا جه هجران لیلی محوت
هبزاری شبوله رو کرد دوکی جنه … جه داغ لیلی دیده دل نو جه
مشه هرا وده وینه حال درداع … سه مدا وسنک ای فا لرح
سرسبزا سرکه جه دیده چرکه سیل … منالا جه داغ نو تول بالار لیلی
هوا تشی بار سکا یسانه قیدم … دلیل مهکه بکیلانا بیر یم
هرکم تنا جیل بکیا سه جه سر … طاقت ندار ولا نه دیده دلبر
بلا فغا لوه سنه ولاس مجنون … مکرونی باده صورت بنا حزن
مجنون نکاه که دو قطران هرکدی … جه هرکه قطران لادی بله هوشی باله
در لندا بله اهونی بلا دجه حکر داغ … مدتسا اله مرک لیلی برنو داغ
وا تنی ای لایه بجینی نغا سا … جهرکا سبا مرک دیدون نرغا سا

بواهم

بواجه بنم کتابی نی شیء وبر … جه قال لیلا بکدم خبر خبر
بیشو هو بیزت بیاجبه حاله … بنا نقصان بوا وزلف خالم
دایه داجواب شوم حم باره … هر که بدن جاکی سیا ستاره
جه لوه بوجسه جهان بو حالی … جه ومای لیلا سوس فا لحال
ز مرده عطف نازلی بناو … یا نه هرز مالی سو جیاجه ناو
یا کرف کنه سول رشتمان … نه ستون قامته نورلی وشتمان
نه کی جمیلی بله ولا موه … اوشی و اشنه کی عی باکوه
نالکه اور وکفت ناو روکه مرد … ذکرنی هر ایده نام لتورنی جبره
هر دم وهر دو رمه باو لا وه … هواشه کی بیو مجنون جه لاده
ار وفا ور رسی وصل لیلی جیتن … مکر حدار او دیده نی هر بیتن
مجنون که شنفت آه سروکت … آمی که رلسته و دروشی این
دمی آه سه دکردا بناو … نه ودیده نی ریزادسر کیا هوباو
وات وایه لال باری لبه جیبت وات … آوردی هرم مرکه و لیلات
جیشت بله لیلی امه انده و با … آوردی هرم حماز صدهزار
ابد شی وات نالا باواز هر ز … وا نقی بارکریم کاوات الارضی

نازی کجی نرسنده جز دعای یارم — به کرده کیاش جز دعای یاره

عدم مرامن بیزار بمن جینشی — مردم خاطرم ونشی صبور لیشی

همیکی پیر کو جفای لخت منم — هجران درون کوچی لخت منم

هی کا بیوه وسر کا نیان — بکرو جنیم رازان نهان

جه جبا بابان کا مکروم بار — هم بمیل کی دخاطرم بوشار

بجسی سببی حاجتکم دعاش — با مرقدرت هرکه آقاد لالش

تنک واوعی رسفتم سیاه مرک — چه که ساکنی بدیا ادر اب مرک

آه سر دکیش سر بر دوزهیا — کیان سپر دو بیک رب العالمین

به امر قدرت حق لاینام — جه لاشی حاضر با تمامی احشام

شیران عزم عزنده دارند — جه دیده ریزا هو نادلان هزار

زنبزله زارس وحشیان ابر — نشت اوپای کرون سپر انور

چند سیر سرمست درنده نیز سپر — کرده رستاخیز جم محشر بتر

آهوان جول بر لیش منالان — اسد بجا هر بیزا جول سیل وار ان

قول منیان وحیم منالان بوز — حمعا کی انکز یا روی وشی جه بوز

بکرا و سر زمی جه ناله کردن — کرد شان قبال روی محشر لعن

په وریستی تن شکسته شهید — قافله حج چو که پدید

دلبان لاشه قبی جخم زسته — کفتی زروی خاک حرابه خسته

شیران به بنجم قبرستان مکند — هر کش په کفن عنکبوت متند

حاجیان آمان کمنشان اهی — وحشیان لوان هر یک بلای

بستی مه تابوت خاصه زرنکار — مجنون جه کوی کجه آورد لی بوار

بذکر توحید با به د ها — چینه حاجی جینی لاشه اولوا

شی رستاخیز جم لجه حزبا — سنک جه سوز لخت او انکیز با

وحشیان تازه قهر قبر دلتنکامی — نه پالوی او قبر جی کندشان جاهی

نیاشان نه قبر وندشان تلقین — نشت تپای کردن آه ناله شین

دنیا بدوفان چون معبو کردن — آخر سر انجام هر مبو مردن

هزاران درود هزاران سلام — نما بر محمد علیه السلام

تمت الكتاب بالخير [illegible]

الحمد
سیزده قران عزیز یعقوب محمد ابراهیم ۴ ... خانی
صفر علی ... نه تیم ...
رمضان ... عیوض قربان ...
تکه قران نیم میرزا اسکندر ... عقران ... امام ... خاله
اسر بیوه ... ده قران ... درویش ... سیزده قران ...
عباس ... کریم شاه مراد ... مرادخان الله کرم
... سیزده قران ... چهار ده قران ... بکقران ... قران
... الله کرم ... قران جهار قران ... جالحکیم
... علاالله ... قران

